

INFORMATIU
D'AGRAMUNT
I DE LA
RIBERA DEL SIÓ

Núm. 403 - ANY XXXIV - Setembre 1997

Almanac

OCTUBRE: Mes de 31 dies, desè del nostre calendari.

El dia 1 el sol surt a les 5h 47m, i es pon a les 5h 34m
 El dia 31 el sol surt a les 6h 21m, i es pon a les 4h 48m
 El dia 23 el sol entra a la constel·lació d'ESCORPÍ.

DATES ASSENYALADES I COSTUMARI:

Segons l'Amades aquest mes és el més trist i pobre de costums de l'any, ja que no s'hi escau cap festa assenyalada ni cap dia excepcional i remarcable. De tota manera en el món agrari s'esqueien dues feines molt importants: acabava la verema i l'elaboració del vi novell i començaven les feines de preparar la terra per la nova sembra i en moltes contrades ja començava a fer-se:

*Si a darrers d'octubre
sembres ton blat,
el segaràs més aviat.*

*Quan l'octubre és arribat,
sembra el sègol, l'ordi i el blat.*

Hom creu que la lluna d'aquest mes és la més brillant de l'any, per l'estil de la del gener i que té un domini damunt de les set llunes següents; és a dir que durant les set que la segueixen farà la mateixa temperatura que faci en el curs d'ella i tindran les mateixes característiques. De la lluna se'n treu nombrosos senyals meteorològics.

*L'octubre,
set llunes "cubre",
i si plou,
en cobreix nou.*

*Rotllo a la lluna,
senyal de pluja.*

Les fases de la lluna:

Lluna nova ● el dia 1 a les 16h 51m
 Quart creixent ◐ el dia 9 a les 12h 22m
 Lluna plena ○ el dia 16 a les 3h 46m
 Quart minvant ◑ el dia 23 a les 4h 48m
 Lluna nova ● el dia 31 a les 10h 1m

Dies 11 i 12: Fira del Torró d'Agramunt. Des del dia 12 d'octubre de 1988 que es féu el GRAN MERCAT DEL TORRÓ, Agramunt no ha deixat de celebrar aquest certamen firal dedicat al torró, cada any amb més èxit d'expositors i públic.

*Menjar d'esquirol
menuda avellana
i mel montsecana
feta amb raig de sol.*

*Dintre del perol
bull la pasta blana,
després... diu galana
fadrina: Qui en vol?*

*Torrans d'Agramunt
que tenen un punt
de reial dolçor,
qui un cop n'ha tastat
en resta emmelat
dels llavis al cor.* Mn. Anton Navarro

Dia 15: Santa Teresa de Jesús. Santa Teresa era advocada dels somnis, les nostres àvies li demanaven que els donés somnis bons, que destruís la malignitat dels que consideraven dolents i que els revelés, en somni, tot allò que els interessava saber.

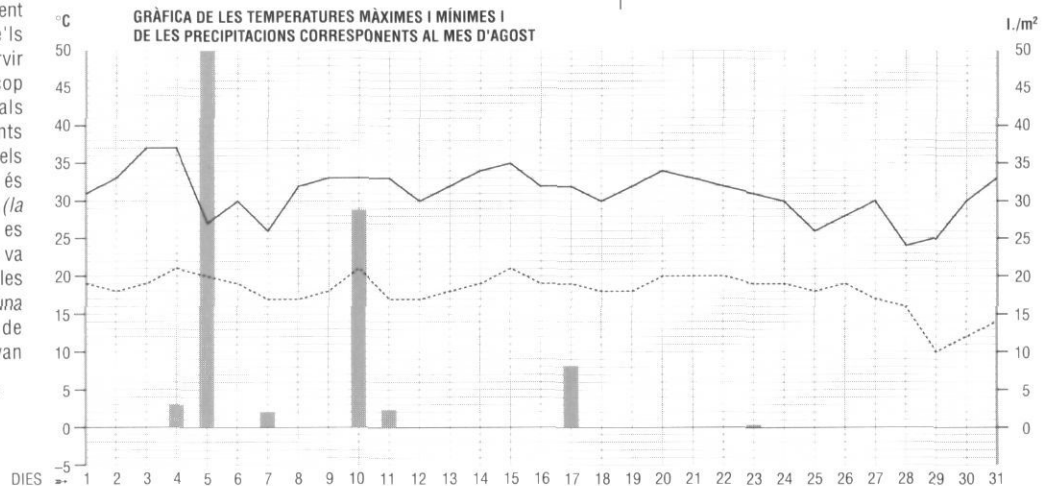
Dia 29: Sant Narcís, bisbe de Girona. Són molts els miracles atribuïts a aquest sant, el més conegut passà quan el rei de França, Felip l'Ardit, entrà a Catalunya amb un potent exèrcit, protegit pel sant Pare, arrasant-ho i cremant-ho tot fins arribar a Girona, a la qual posà setge. L'exèrcit català dirigit per Pere el Gran, no podia fer res per deturar aquesta invasió. Però heus ací que del sepulcre de Sant Narcís, tancat amb una llosa molt grossa, van sortir un gran vol de mosques vironeres, van passar per damunt de les muralles de la ciutat i van tirar-se damunt dels francesos que l'assetjaven. Francès que picaven, moria al moment entre terribles dolors. Un pànic terrible s'apoderà dels enemics que van fugir en desbandada cap a França. En passar el coll dels Panissars, el rei Pere i la seva gent els van donar batalla, la qual fou terrible, i els francesos van morir a mils, entre ells el seu rei. Els pocs que van quedar van fugir per sempre (aquests fets històrics van passar el 1285 i ja foren relatats). Des d'aquesta feta memorable, hom considera Sant Narcís com a advocat de les mosques i es creu que pels vols de la seva diada aquestes són més insistents, amoïnadores i verinoses.

EFEMÈRIDES DEL MES:

23 d'octubre de 1937. Fan caure les campanes de l'església. Tal dia com avui, en plena guerra civil, es van fer caure les campanes de l'església d'Agramunt, sembla que per aprofitar el metall per tal de fer-ne armament. Per aquesta raó en van llençar des de dalt del campanar tres de les cinc campanes que hi havia. La més petita (*la Garranyeu*), no es va trencar, mentre que les altres quedaren esclafades en mil bocins damunt l'empedrat de la plaça. Durant molts dies la mainada i la gent gran n'arreglaven els trossos i se'ls endugueren, així doncs no es va fer servir el metall com a material bèl·lic. Un cop acabada la guerra es va demanar als agramuntins que tornessin els fragments que poguessin tenir a casa o amagats, els quals van servir per fer la campana que és a la part del darrera i toca el repicó (*la Magdalena*). El dia 1 de maig de 1957 es van tornar a col·locar les campanes i es va fer una gran festa amb la presència de les autoritats locals i provincials, envoltats d'una gran generació que omplia la plaça de l'església. Unes càmeres del NO-DO van filmar l'esdeveniment.

R. Bernaus

Temperatura màxima: —
 Temperatura mínima: - - -
 Precipitacions: ■

Demografia

(Mes d'agost de 1997)

NAIXEMENTS

Jordi Palomino Vidal dia 29 de juliol

MATRIMONIS

Jordi Gonzàlez i Hidalgo, i Conxita Gil i Ortiz dia 2
 Jaume Cubero i Berzosa, i Iolanda Padullés i Ariet dia 15

DEFUNCIONS

Antoni Lluelles i Balasch 92 anys, dia 15
 Joaquina Solanes i Porta 93 anys, dia 15
 Antònia Llobet i Jario 92 anys, dia 19
 Ramon Pla i Ballarà 76 anys, dia 29

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT L'AGOST

Dia 4	3'0 l./m ²
Dia 5	50'0 l./m ²
Dia 6	Inapreciable
Dia 7	2'0 l./m ²
Dia 10	28'8 l./m ²
Dia 11	2'3 l./m ²
Dia 17	8'2 l./m ²
Dia 20	Inapreciable
Dia 22	Inapreciable
Dia 23	0'4 l./m ²
TOTAL	94'7 l./m²

TEMPERATURES EXTREMES DE L'AGOST

Màxima del mes	37°, dies 3 i 4
Mínima del mes	10°, dia 29
Oscil·lació extrema mensual	27°
Mitja de les màximes	31'129°
Mitja de les mínimes	18'032°
Mitja de les mitjanes	24'580°

L'Observador: Deudat Pont

Foto: J. Bertran

LA DIADA

Foto: J. Bertran

L'OFRENA a la plaça de l'Onze de Setembre no tingué la vistositat ni l'afluència de l'any passat. Un ram per cada grup polític municipal; un d'institucional de l'Ajuntament, un altre dels escoltes i dos més en representació de les agrupacions de colles sardanistes de Lleida. L'alcalde, Josep Huguet, va llegir un manifest i la Cobla Jovenívola va interpretar Els Segadors.

LA PLAÇA central de la Fondandana, fou l'escenari d'una nova edició del Concurs de Colles Sardanistes amb la participació de gairebé mig centenar de colles de les terres de Lleida i de Barcelona ciutat. El públic va ser més aviat escàs, igual que a l'ofrena. A la tarda, la Cobla Riella va amenitzar una ballada de sardanes al Mercadal.

TECNOLOGIA
DEL SEGLE XXI
ARA

John Deere 8000 Sèrie Tractors

- Noti la força dels nous motors de 8,1 i 7,6 L amb regulador electrònic exclusiu i fins a 283 CV de potència màxima.
- Posi's al palmell de la mà les principals funcions del tractor amb el revolucionari sistema de control CommandARM situat al reposabraços.
- Experimenti una visibilitat sense precedents.
- Canviï sense embragatge les 16/5 marxes de la seva poderosa transmissió.

LA QUALITAT ÉS LA NOSTRA FORÇA

CONCESSIONARI JOHN DEERE

VICENS

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA, S.A.

Ctra. N-II, Km. 486'800 - Apartat 57 - Telèf. 60 04 50 - Fax 71 04 84
MOLLERUSSA - FONDARELLA

CLASSIFICACIÓ CONCURS D'AGRAMUNT 11 DE SETEMBRE 1997**CAMPIONAT BARCELONA CIUTAT****CATEGORIA GRAN:**

1 XALOC	BARCELONA	8 PUNTS
2 ROURE	"	11 "
3 OREIG	"	22 "
4 MARE NOSTRUM	"	29 "
5 ESPLAI	"	34 "
6 MAIG	"	38 "
7 AMICAL	"	39 "
8 NOSTRA ENSENYA	"	41 "
9 SANG NOVA	"	54 "
10 XALDIGA	"	57 "
11 ARGENT	"	67 "
11 BROTS EULALIENCs	"	67 "

CATEGORIA JUVENIL:

1 ROQUETES	BARCELONA	6 PUNTS
2 JOVENTUT ALEGRE	"	16 "

CATEGORIA INFANTIL:

1 XIROIA	BARCELONA	6 PUNTS
2 VAILETS ORFEÓ DE SANTS	"	44 "

CAMPIONAT DE LLEIDA**CATEGORIA GRAN:**

1 CLAVELLINA	LLEIDA	6 PUNTS
2 LLIRI DE MAIG	LLEIDA	14 "
3 FORÇA BARRES I ESCACS	BALAGUER	16 "
4 GRUP MONTSERRATÍ	IGUALADA	30 "
5 REMEMBRANÇA	LLEIDA	31 "
6 MARINADA	BELLVÍS	35 "
6 ESTANYINA	IVARS D'URGELL	35 "

CATEGORIA JUVENIL:

1 ESTOL	AGRAMUNT	19 PUNTS
2 JOGUINA	LLEIDA	25 "
3 PEP VENTURA	JUNEDA	29 "
4 CONTRAPUNT	VINAIXA	46 "

CATEGORIA INFANTIL:

1 PETITS MONTSERRATINS	IGUALADA	13 PUNTS
2 SALTIRONS DE JOIA	JUNEDA	18 "
3 ESPÍGOL	AGRAMUNT	25 "

CATEGORIA ALEVÍ:

1 ARC DE SANT MARTÍ	JUNEDA	6 PUNTS
2 ESPURNA MONTSERRATINA	IGUALADA	12 "

PUNTS LLIURES**GRUP A:**

1 MAIG	BARCELONA	4 PUNTS
2 FORÇA BARRES I ESCACS	BALAGUER	8 "
2 SANG NOVA	BARCELONA	8 "
4 ESTOL	AGRAMUNT	12 "
5 BROTS EULALIENCs	BARCELONA	13 "

GRUP B:

1 SALTIRONS DE JOIA	JUNEDA	3 PUNTS
---------------------	--------	---------

SARDANA REVERSA

TÍTOL: LA TONETA. / AUTOR: RAMON VILA

TIRATGE: 16 DE CURS - 56 DE LLARGs

COLLES QUE L'HAN RESOLT: - ESTANYINA (IVARS D'URGELL)
- GRUP MONTSERRATÍ (IGUALADA)
- NOSTRA ENSENYA (BARCELONA)
- MAIG (BARCELONA)
- ESPLAI (BARCELONA)

EL CONSELL Comarcal de l'Urgell va celebrar el Dia de la Comarca a la localitat de Bellver de Sió. Una sessió extraordinària amb lectura de manifest i la inauguració de diverses obres foren els actes organitzats per aquesta jornada.

MANIFEST DE L'ONZE DE SETEMBRE A AGRAMUNT

AVUI 11 DE SETEMBRE DE 1997

Tal dia com avui, fa vint anys i a la plaça del Mercadal, aquí a la Vila d'Agramunt, es commemorava l'Onze de Setembre amb una sèrie d'actes i la lectura d'un manifest que entre altres coses deia així:

"En morir el rei d'Espanya, Carles II (1700), sense descendència, es plantejà la qüestió dels successors a la corona Reial. Castella es decantà a favor de Felip V, mentre Catalunya, perquè no veia massa clares les intencions d'aquest, es mostrà favorable a l'arxiduc Carles. L'enfrontament entre felipistes i carlistes donà lloc a la guerra de Successió. En un principi les tropes angleses, portugueses, holandeses i austríaques recolzaren la postura de Catalunya, però després per qüestions de política internacional la deixaren sola en la lluita contra Felip V.

En la batalla, Lleida (1707) i Tortosa (1708) caigueren aviat; Barcelona, emperò, resistí. Els barcelonins, tement la ruïna de les llibertats, va creure necessari, per a llur dignitat de catalans de mantenir la resistència davant el rei Felip V, puix eren conscients que Barcelona representava les llibertats de Catalunya.

Després del setge d'un any, Barcelona, l'onze de setembre de 1714, hagué d'acceptar la rendició. Durant la resistència des de les figures més altes, com el Conseller en Cap, Rafael Casanova, fins al més humil artesà o menestral, els barcelonins van complir íntegrament llur deure.

En aquests moments Catalunya perdé tots els seus privilegis i llibertats (les institucions pròpies, les lleis, la llengua, la Universitat...) i, a més, fou sotmesa per una ocupació militar. Catalunya hagué de callar, no per imposició de la justícia, sinó per la raó de les baionetes.

És evident que la caiguda de Barcelona aquell desgraciat 11 de setembre de 1714, fou el daltabaix més fort de la nostra història. Però recordeu que no fou l'únic. Recordeu els que durant tots aquests anys han estat perseguits i morts en la seva lluita per tornar a donar a Catalunya la seva llibertat política, les seves institucions, sempre democràtiques, la seva llengua pròpia i tot el que ens arrabassaren aquell dia i que durant tants d'anys ens han negat.

Foto: J. Bertran

Val la pena recordar en aquests moments que el nostre poble no ha usat mai de la violència per reconquerir el que legítimament és seu. No ha respost amb odi, a l'odi que ell ha sofert. No s'ha regirat mai amb violència, a la violència de què ha estat víctima. Ni ha demanat venjança per als que l'han oprimit".

El manifest acabava amb les següents paraules:

"Catalans, tingueu ben present que el que avui celebrem no és la pèrdua de les llibertats de la nostra pàtria, sinó el moment, en què el poble català comença de nou la lluita per reconquerir-les.

Per això, avui, Onze de Setembre de 1977, manifestem:

– El nostre recolzament a l'anhel que mou l'Assemblea de Parlamentaris.

– La nostra voluntat que sigui reinstaurada la Generalitat amb el retorn del seu President, l'Honorable Josep Tarradellas i Joan.

– La nostra adhesió als principis de l'Assemblea de Catalunya de Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia.

– El nostre homenatge a tots aquells que han lluitat, sofert i mort per les llibertats de Catalunya".

Aquest manifest llegit a la plaça del Mercadal avui fa 20 anys, continua vigent. Potser serà útil i profitós en especial pels joves fer un petit repàs a la història de la significació d'aquesta data.

Des de la fi del segle XIX, l'Onze de Setembre es va anar convertint en una diada d'afirmació nacional dels catalans. No fou però fins a l'any 1901, que la Diada assolí presència al carrer, però la seva normalitat plena, amb participació de les institucions del país, amb l'homenatge pacífic i massiu dels ciutadans catalans, no s'aconseguí fins als anys trenta.

Arribat el règim democràtic, les manifestacions a Sant Boi de Llobregat, el 1976, i al centre de Barcelona, el 1977, van significar la represa de la tradició d'homenatge als que lluitaren per la llibertat i els drets nacionals de Catalunya. Aquest any 1997, es compleix el vintè aniversari d'aquella jornada que obria la porta a tantes esperances de realització nacional.

Després de la primera commemoració massiva a Sant Boi, l'any 1976, amb les llibertats democràtiques en camí de consolidació, fou a la capital de Catalunya on tingué lloc la celebració més important de la Diada de 1977.

Eren moltes les poblacions de Catalunya que anunciaven manifestacions, concentracions i actes reivindicatius, entre elles la Vila d'Agramunt.

El matí del dia 11, Catalunya era plena de senyeres; els balcons i els carrers exterioritzaven de forma contundent un sentiment popular d'adhesió nacional. A la tarda, el nombre d'assistents a la gran manifestació superava el milió de persones, i s'imposaven els eslògans de: "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia" i "Volem l'Estatut". Abans d'iniciar la marxa, aquella generació escoltà el missatge del president Tarradellas, que entre altres coses va dir:

"Crec que la nostra preocupació més gran ha de ser la de salvar el que tenim, i fer possible que la Catalunya de demà sigui la que tots plegats desitgem, on el benestar, la pau i la llibertat estiguin ben arrelades a la nostra terra".

Quinze dies després, el 29 de setembre, un reial decret de l'Estat, restablí la Generalitat de Catalunya, i Josep Tarradellas era reconegut com a President de la Generalitat. En conseqüència, el dia 23 d'octubre retornava de l'exili francès al seu país després de gairebé quaranta anys.

També el 25 d'octubre de 1979, s'aprova l'Estatut de Catalunya. L'Estatut de Sau.

El 20 de març de 1980, és també una data històrica per al país: se celebren les eleccions legislatives per a la constitució del Parlament de Catalunya.

El 12 de juny del mateix 1980, el Parlament aprovava una llei que declarava la diada de l'Onze de Setembre festa nacional de Catalunya.

Per tant, tal dia com avui 11 de setembre de 1997, manifestem:

1r.- Que malgrat l'important i positiu avenç en l'autogovern de Catalunya, el seu reconeixement nacional continua sent avui insuficient i insatisfactori.

2n.- Que cal obrir un nou horitzó en què aquest reconeixement nacional esdevingui una realitat. Catalunya, com a nació, té el dret a l'autodeterminació, té el dret a construir el seu propi país.

3r.- Que els marcs estatals i europeus s'han d'adaptar a la realitat de la diversitat de nacions i d'identitats, que hi conviuen.

4rt.- Que cal anar cap a un nou horitzó en què la salvaguarda, el desenvolupament en llibertat, la projecció de la nostra identitat, el respecte total a la nostra llengua i la recuperació total dels nostres drets i llibertats siguin possibles.

Ciutadans d'Agramunt

Visca Catalunya!

Foto: J. Bertran

EL PREGONER oficial de la Festa Major d'enguany va ser el president de la Diputació de Lleida, Josep Grau, que és, també, l'alcalde de Mollerussa i el president de l'Associació Catalana de Municipis. El seu va ser un pregó absolutament protocol·lari. La sala de

sessions era plena de convidats i a la Plaça molta gent esperant la sortida de la primera cercavila. El president provincial va visitar després l'Espai i Lo Pardal.

LES PISCINES van ser aquest any el recinte de la tradicional cantada

d'havaneres que protagonitzaren els grups Vent Serè i Peix Fregit.

EXPOSICIONS de temàtica variada es pogueren visitar durant la Festa Major. A la Caixa del Penedès, una sobre la història de la sardana; a l'Espai, una altra

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

de Ramon Guixé amb el títol de "Correcció d'identitat"; al Foment, una sèrie d'escultures dels alumnes de l'Escola Taller d'Agustina Juan i Fort; a Lo Pardal, una de pintures d'Antoni Salgal, i al Casal, exposició del Calidoscopi.

ELS BALLS de Saló varen ser una de les grans atraccions de la festa. La popularitat que la TV li ha donat darrerament es comprovà amb un ple absolut al Pavelló Poliesportiu. Exceptuant la vetllada del rock del divendres, les sessions de ball i concerts al Poliesportiu, del Mercadal i del Pou també es registrà una bona assistència. Aquest any, per primera vegada tots els actes foren absolutament gratuïts per a tothom.

MÚSICA d'estils molt variats es pogueren sentir durant la Festa Major. A la plaça del Mercat un grup de jazz tocà un capvespre en un càlid ambient. Després ho féu al Pou per donar pas l'actuació del grup l'Espetec que, al seu torn, donà més marxa a la nit.

Foto: J. Bertran

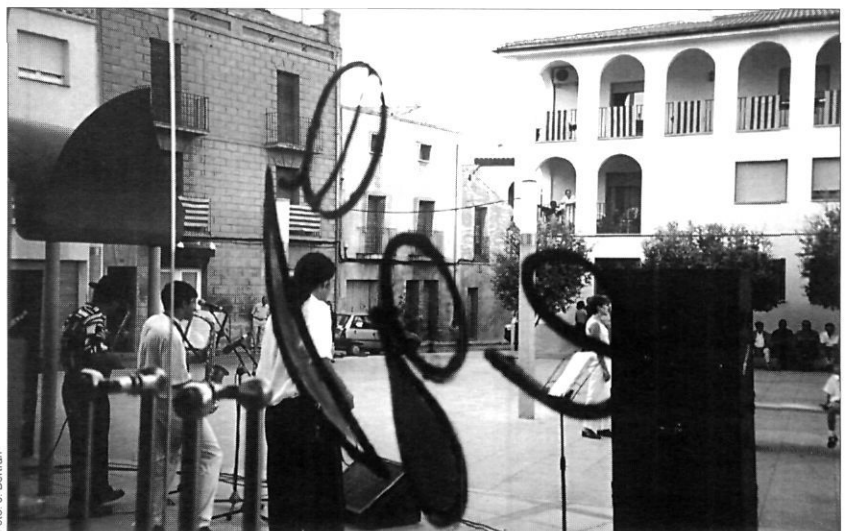

Foto: J. Bertran

TORTELL Poltrona, el creador de Pallasse Sense Fronteres, va ser un dels protagonistes de les sessions que cada tarda s'organitzen pels més menuts. Com és habitual, durant tots els dies de festa no hi faltaren les ballades de sardanes, les competicions esportives i, fins i tot, aquest any tinguérem una sessió de cinema al carrer per Sant Gos al vespre.

LA MOSTRA de la Cercavila Popular comptà, per tercer any consecutiu, amb la presència de la Colla Casteller de Lleida que va carregar i descarregar un set de cinc, el castell més important que han fet fins ara. No hi van faltar, tampoc, grups folklòrics tarragonins i els gegants agramuntins i l'Àliga de casa nostra.

Foto: J. Bertran

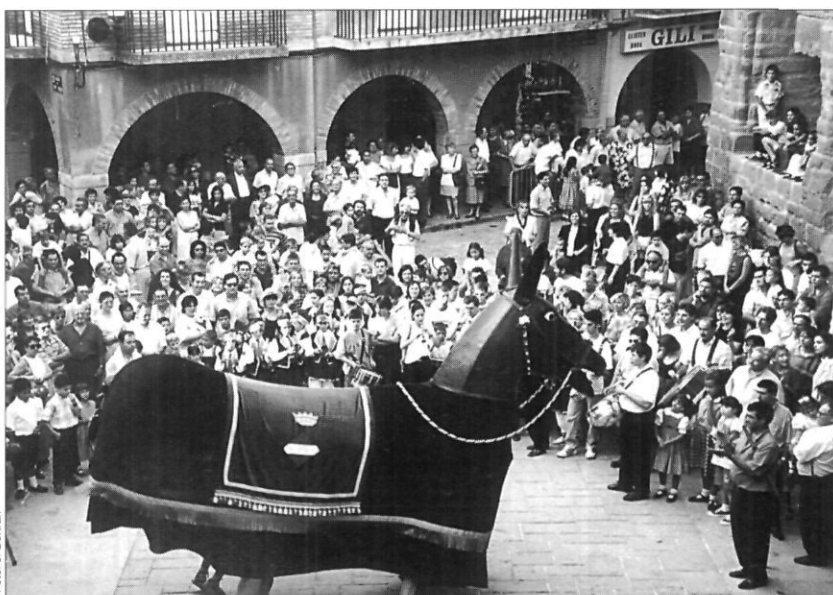

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

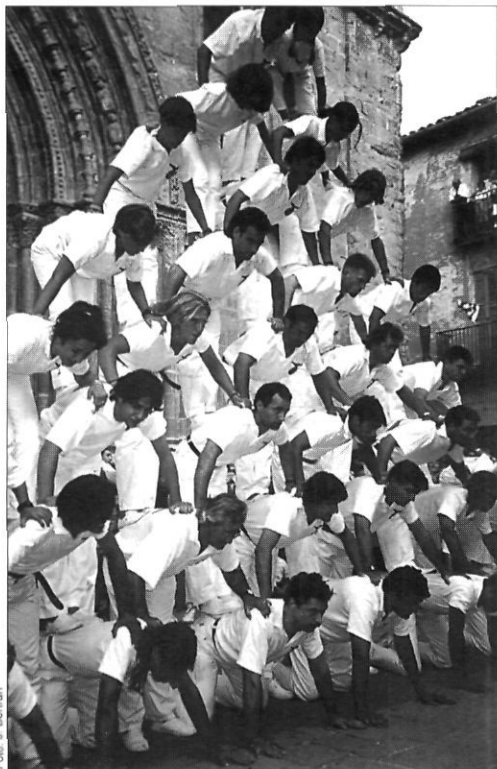

Foto: J. Bertran

ELS CARTELLS participants en els concursos per escollir el de la Festa Major i la Fira del Torró, estigueren exposats a la Casa de la Vila. Montse Guerrero i Serafina Balasch són les autores del cartell de la Festa Major i Olga Cortadelles ho és del de la Fira.

Foto: J. Bertran

Foto: J. Bertran

L'EX-MINISTRA de Cultura del govern central, la socialista Carme Alborch, visità l'Espai Guinovart tot aprofitant la seva estada a Tàrraga on acudí amb motiu de la Fira del Teatre al Carrer. A l'Espai va ser atesa pel propi Guinovart i estigué acompanyada per militants socialistes locals.

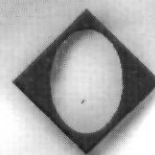
DONZELL D'URGELL va celebrar la seva festa major el passat mes d'agost. Entre els nombrosos actes que s'organitzaren en destaca el concurs de pintura ràpida que compta amb nombrosos artistes que es desplacen cada any per plasmar les imatges del poble.

Foto: J. Bertran

Agramunt
T. 39 01 42

*Banquets
de
Boda*

Restaurant, Saló de Ball, Discoteca, Terrassa...

MONTSERRAT FARRÉ SERÉS
LLUÍS DOMÈNECH AMADÓ

ARQUITECTES

C/. Sió, 10, 2on pis **AGRAMUNT** Tel./Fax 39 21 25

ROS ROCA S.A.

ELS ESPECIALISTES EN EQUIPS
PER A SERVEIS MUNICIPALS,
AGRÍCOLES I INDUSTRIALS

MASSIMO PACITTI

DECORACIONS

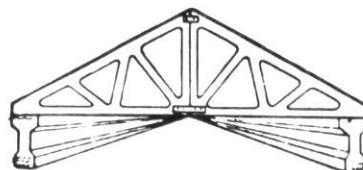
- Pintura industrial i decorativa.
- Especialitat estucs italians.

(Demani pressupost
sense compromís)

C/. Institut, 30, 1er, 2a
Tel. 39 24 40
Fax 39 01 15

25310 **AGRAMUNT**
(Lleida)

PRETENSATS

CUÑAT, S. L.

Avda. Catalunya, 13 Tel. 39.01.15 Apartat 26
AGRAMUNT Urgell-Lleida

PINTURA INDUSTRIAL I DECORATIVA

CARMEL CASES

- Renovacions de la llar amb pintura, papers pintats, suros, tèxtil, Osaka, pintura multicolor, camises, gotelés, etc.
- Envernissats i lacats de mobles o tot tipus de fusta.
- Estucats venecians i estucats a la calç.
- Instal·lacions de parquets i tarimes.
- Pintat de tot tipus de façanes.
- Aplacat de pedra i obra vista.
- Revestiments de façanes amb gota gran i raspat.
- Pintat de naus i magatzems amb airless.
- Pintat o revestiments de façanes.
- Retolació de vehicles i façanes.

Santa Clara, 2, 4t.-2n. Tel. 973-312 339 - Tel. mòbil 989-78 88 02 - 25300 TÀRREGA (Lleida)

DIMAC INFORMÀTICA

Ramon Penella Lahoz

Venda d'ordinadors i accessoris.
Programes de comptabilitat i diversos.
Programes per a gestió agrària.
Programes per a gestió de granges.
Plànols i dissenys.

Tel. 39 11 09 - 989 47 75 21 - Castell, 16 **AGRAMUNT**

Núm. 403
Any XXXIV
Setembre 1997

Redactors:

Ramon Bernaus, Josep Bertran, Pasqual Castellà, Montse Ortiz, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Joan Puig, Josep Rovira, Anna Santacreu, Rosa Maria Sera i Núria Sorribes.

Col·laboradors:

Serafina Balasch, Màrius Blàvia, Jaume Cots, Ramon Creus, Josep Farreny, Jordi Martí, Pere Mora, Lluís Pons, Deudat Pont, Paulí Ribera i Guillem Viladot.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració del departament de Cultura de la Generalitat, l'IEI de la Diputació de Lleida i l'Ajuntament d'Agramunt

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal

Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988
Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989

Imprimeix: Impremta-Offset Barnola

Redacció i Administració:

Plaça de l'Església, 1
Apartat de Correus, 10
Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 3.100 ptes.
A l'estranger: 3.500 ptes.
Número solt: 295 ptes.

Dipòsit Legal: L-138-1964

Per a subscripcions i anuncis:

Mª Pilar Solé. Tel. 39 21 64
o bé al telèfon 39 00 57

PORTADA: Els infants són els que més bé s'ho passen en les festes. Tal com es pogué constatar la passada Festa Major, els pallassos continuen exercint una gran fascinació pels més menuts. Sortosament, i esperem que duri sempre, les noves tecnologies i els personatges d'altres cultures encara no hi tenen res a fer davant una actuació en directe d'un pallasso. El de la foto és en Tortell Poltrona.

Foto: Josep Bertran

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que enviïn els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arribin a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) abans del dia 25 del mes anterior.

Que a Agramunt hi havia una bona afecció al cinema ho demostra el fet que l'empresa RIBERA, en el número de SIÓ corresponent al mes de novembre de 1964 avançava, en un anunci, la programació de films que es projectarien durant els dies del 12 de novembre fins al 13 de desembre d'aquell any en els cinemes AVENIDA i CASINO. Això representava un total de 18 sessions, car només tenien lloc els dies festius i vigílies, i la programació anunciada oferia un total de trenta pel·lícules. Déu n'hi do!. El bo del cas és que cada un dels títols anunciats anava seguit d'una mena de codi (A, "autorizada para todos los públicos"; M 14-16-18 "para mayores" de 14, 16 o 18 anys; MR, per a "mayores con reparos" i GP, "gravemente peligrosa"), que significaven la qualificació moral que la censura o potser l'Església atribuïen a cada filmació. Setmanalment la qualificació cinematogràfica que s'exhibia a la vila estava també exposada en el cancells del nostre temple. Aquella gradació de greuges s'establí en funció de les escenes de violència, erotisme (pràcticament nul en aquell temps), i/o al·lusions a la religiositat (catòlica, evidentment) que podien aparèixer en la pel·lícula. Home!, jo crec que entre aquell puritanisme tan exagerat i els Rambos, Terminators, etc... dels nostres dies, es podia haver trobat un entremig més equilibrat.

En un altre ordre de coses i també en l'esmentat número de SIÓ, amb gran relleu i sota el títol de "UNA GRATA NOTICIA", hi diu: "*La Excm. Diputación Provincial, en su sesión ordinaria del día 30 de Octubre, acordó la aprobación en principio del presupuesto y ordenación urgente de obras de modernización de la carretera de Balaguer a Agramunt, por 11.310.532,- pesetas*". Evidentment que era una molt bona notícia que constituïa la "*culminación de una aspiración largamente sentida por toda la Ribera del Sió*". El "fotut" fou que aquella "*ordenación urgente*" no es va veure materialitzada fins una vintena llarga d'anys més tard.

Salvant totes les distàncies que hi hagi i sense ànim d'insinuar que pugui buscar-s'hi cap mena de paral·lelisme, no es podria donar el cas, extrapolant aquell fet a l'actualitat, que la remodelació també urgent que demana el CASAL AGRAMUNTÍ, el pressupost de la qual ha estat aprovat i publicat en la premsa lleidatana i també en aquesta revista, no es pugui igualment dur a terme fins qui sap quan? Siguem optimistes i confiem que no. Amén!

Per acabar i tot fullejant pàgines antigues de SIÓ, he trobat en el mes de gener de 1965 una altra notícia que crec val la pena comentar. Es tracta d'un resum estadístic referent a l'any 1964 del moviment registrat a la Biblioteca de "LA CAIXA". Hi diu que hi varen assistir un total d'11.004 lectors distribuïts en diferents edats i sexes que consultaren un total de 17.880 llibres, repartits en matèries de publicacions infantils, de temàtica general, filosofia, religió, ciències (socials, pures i aplicades), filologia, belles arts, literatura, història i geografia. Que durant aquell any 1964 la Biblioteca va romandre oberta 261 dies i que la mitjana de lectors fou de 42,16 diaris.

L'actual auxiliar de la Biblioteca (ara traspassada a l'Ajuntament), Marta Torrens i Vicens, ens va dir, en l'entrevista que li va fer SIÓ el propassat mes de juliol d'enguany, que la mitjana de lectors d'avui en dia registrada per ella mateixa durant el temps que hi porta treballant, és de 28 a 30 persones diàries. Com s'explica aquesta davallada sobretot si tenim en compte que a Agramunt hi ha prop de mil habitants més que trenta anys enrera? Potser per l'absorbent televisió que no deixa temps per a res? Perquè hi ha altres mitjans audiovisuals per enriquir coneixements? O bé, tal vegada, perquè el frenètic ritme de vida que ens ha caigut a sobre no deixa respir per una altra cosa? No ho sé, però... veritat que fa pensar?.

Pasqual Castellà

Tallers Joan Jové i Solé

C/. del Clos, 10

INDÚSTRIES JOVÉ BALASCH, S.L.

C/. de la Comtessa Aurembiaix, 7

Tel. 39 06 01

Fax 39 11 51

AGRAMUNT

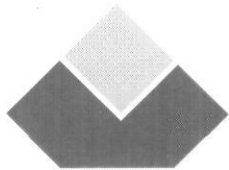
**ESPECIALITAT EN
PINTURA DECORATIVA**

REVESTIMENTS TÈXTILS
CORTINATGES I RIELLS
PINTURES INDUSTRIALS
I EN GENERAL

APLICACIONES DE PINTURA CAPITAN

C/. Jaume I, 12 - Tel. 973 / 39 04 03

AGRAMUNT

PALVI

**Fabricació d'equips per la recollida i
transports de residus**

Polígon Ind. par. 27 - Tel. 39 12 48 - Fax 39 16 38 - **AGRAMUNT**

SERVEI
POST-VENDA
TÈCNIC

PRESTIGI EN CALOR

Electricitat **A. INVERNON**

C. del Molí Vell, s/n.

Telèfon 39 01 76

AGRAMUNT

RELOTGERIA - JOIERIA

ÒPTICA

E. LLAGUNES

ÒPTIC DIPLOMAT

Us ofereix tota classe de muntatge
d'ulleres graduades i de sol.

Carrer del Sió, 6 - Tel. 39 02 61

AGRAMUNT

**FUNDACIÓ
PRIVADA
ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT**

Col·lecció "Terra de Sió"

Del 5 d'octubre al 5 de novembre

"IMATGES"

**Exposició de
JOSEP M. PIJUAN**

Horari:

de dimarts a divendres de 16h. a 19h.
dissabte de 12h. a 14h. i de 16h. a 19h.
diumenge de 12h. a 14h.

(dilluns tancat)

Visites concertades i de grups, tel. 973 - 390904

**Plaça del Mercat. Apartat de Correus 62
25310 AGRAMUNT**

FUNERÀRIA

J. TORNÉ

Exclusiva de tots els serveis de **OCASO, S. A.**

Avda. Catalunya AGRAMUNT Tel. 39 08 62
(Edifici La Torre II)

Notícies de la Coral

LA CORAL D'AVUI ACULL UN COR COLOMBIÀ

A final d'agost la Coral d'Avui va acollir el *Coro de Cámara Ensemble Vocal de la Universidad Pontificia Bolivariana de Medellín* (Colòmbia) que s'havia desplaçat a Catalunya per participar en el Festival Internacional de Música de Puig-reig.

El cor de la U.P.B. fou creat el 17 de juny de 1961. Pensant en la professionalització de l'activitat coral en la Universitat i amb el suport institucional, va sorgir de les files d'aquesta coral el *Cor de Cambra Ensemble Vocal*, format també per estudiants de les diferents facultats i professors, amb experiència en el cant coral i coneixements musicals més avançats. El seu fundador és l'actual director Jorge Hernán Arango García.

La Universitat Pontificia Bolivariana té la seu a Medellín, la segona ciutat més gran i important de Colòmbia després de

la seva capital, Bogotà, i es troba al Departament d'Antioquia a la Vall de l'Aburrà. Pel bon clima que hi regna és reconeguda com "la ciutat de l'eterna primavera" (la ciutat de les flors).

Ensemble Vocal és el cor de cambra de la Universitat. És un cor mixte i està format per 25 cantaires. El seu repertori inclou obres des del Renaixement fins a la música coral del s. XX i obres populars de tot el món. Ha realitzat concerts en homenatge al President de Colòmbia, Belisario Betancur, i davant de Sa Santedat el Papa Joan Pau II en la seva visita a Medellín, entre molts d'altres.

El concert que ens oferiren al temple de Santa Maria d'Agramunt el dissabte 30 d'agost a la nit, va ser el primer que realitzaven fora del seu país. La música que ens interpretaren va ser molt ben rebuda i aplaudida pel nombrós públic assistent, sobretot quan en acabar ens interpretaren *el Noi de la Mare* en català.

El seu director Jorge Hernán Arango García va realitzar estudis de guitarra clàssica, violoncel, instrumentació, direcció coral, contrapunt i harmonia al Conservatori de Música de la Universitat d'Antioquia. És advocat de la U.P.B. i ha compost diverses obres.

El cor arribà a la nostra vila el divendres 29 a mitja tarda i hi romangué tot el cap de setmana fins el diumenge a mig matí. Durant aquesta breu estada entre nosaltres, els membres de la Coral d'Avui van tenir el plaer d'acollir-los a les seves cases. Gràcies al fet de poder-nos entendre, la convivència fou molt més agradable.

Per als joves colombians aquesta era la seva primera sortida fora del seu país i a un altre continent. Això significà per a nosaltres el privilegi de ser els primers d'acollir-los en terra catalana i per aquest motiu no s'escatimaren esforços per complaure'ls. De fet tots els cors acollits a casa nostra han rebut un tracte preferent perquè és bo per a tots nosaltres i per a la vila que s'enduguin a les seves llars un bon record de la seva estada aquí.

J. Pijuan

Membres de la Coral d'Avui i del cor colombià, abans d'acomiar-se.

Foto: J. Pijuan

C/. Àngel Guimerà, 26
Telf. (973) 39 21 22 - 39 17 34

- Serveis immobiliaris
- Assegurances
- Servei arquitectura
- Comptabilitats
- Laboral
- Assessorament jurídic
- Oficina Tècnica
- Financera i fiscal

FINQUES URBANES

VENDES

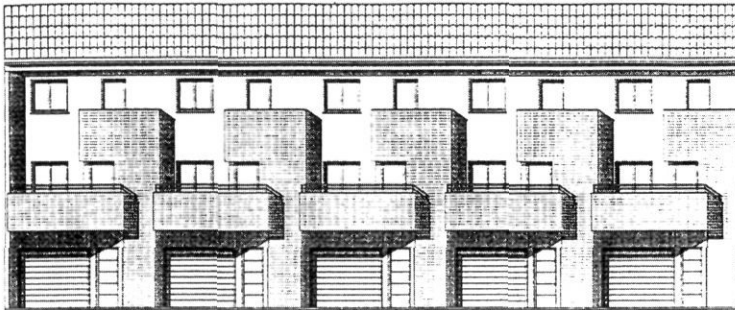
Pis Estudis Vells. Per reformar, 2'5 M.
Pis Av. Esports. 1ª planta. Calefacció, molt assolellat, 5'5 M.
Pis Av. Agustí Ros. Reformat.
Pis Ctra. Cervera, 100 m², àtic, pàrquing, cantoner, 12'5 M.
Pis C/ Pau Casals, 90 m², 3 hab. calef. gasoli, vidres càmera, tancaments alumini, cuina equipada, terrassa molt gran. 11 M.
Pis Av. M. Jolonch, 3 hab., econòmic, 4 M.
Pis Raval Puigverd, 160 m², per estrenar, 14 M.
Pis Plaça de l'Església, nova promoció, pàrquing, 14 M.
NOVA PROMOCIÓ VIVENDES UNIFAMILIARS C/ PAU CASALS DEMANI INFORMACIÓ SENSE COMPROMÍS
Casa Pl. Olm, 100 m², jardí, per reformar, 5 M.
Casa C/. Comtes d'Urgell. 2 pisos. Seminova. Grans Baixos.
Casa a Puigverd, molt espaiosa, 3'2 M.
Casa a Claravalls, reformada, gran jardí, 6 M.
Casa a Santa Maria de Meià, dóna a 3 carrers, 7 M.
Casa a Artesa de Segre, 2 pisos de 190 m² i piscina.
Casa a Ventoses, celler, jardí, grans interiors, 6 M.
Edifici a Tàrrega, 6 plantes per exposició, centre ciutat. -a consultar -
Local C/Institut, 85 m², gran ocasió !!!, 4'5 M.
Local C/ Pau Casals, a partir de 50 m².
Baixos davant CAP, cantoners -a consultar-.
Solar c/Teixidors, 8.000 m² -a consultar-.
Solar Pg. Nou, 575 m², cantoner, 9 M.
Solar Comtessa Aurembiaix 600 m² -a consultar-.
Solar c/Jaume I, 400 m², 7 M.

LLOGUERS

Pis c/Vilavella, 150 m², terrassa, acabats luxe, 100 m², baixos.
Pis c/Agustí Ros, 5 hab., moblat, piscina, cèntric -55.000-
Pis Avgda. Marià Jolonch, 3 hab. -25.000-
Pis Ctra. Cervera. 4 hab.
Pis c/ Institut, 3 hab.
Pis Pl. Mercadal, 3 habit. -30.000-
Pis c/ Vilavella, 160 m². Per estrenar.
Casa c/Ensenyament, jardí, molt espaiós -48.000-
Local c/Sió, 25 m², amb serveis -20.000-
Local Av. Esports, 60 m² -a consultar-
Local Camí Les Planes, 230 m² -bon preu-
Local Pl. Pou, 120 m², totalment condicionat, -50.000-
Local c/ Institut, 100 m² -a consultar-
Local Av. M. Jolonch, apte per a pàrquing -10.000-
Local Pl. Mercat, 45 m², cantoner, -45.000-
Local Pl. Església, 80 m², aire condicionat -a consultar-
Local Pl. Església, 50 m², -a consultar-
Magatzem c/Safarejos, 600 m², 2 entrades, -40.000-
Magatzem Camí Planes, 300 m², bon accés -45.000-
Magatzem 300 m², a Mafet, molt alt -25.000-
Magatzem Raval Puigverd, 150 m², -15.000-
Nau 240 m², zona Clos -a consultar-

DOCUMENTACIÓ REGLAMENTÀRIA
AL SEU SERVEI.
NO DUBTI EN DEMANAR-LA!!

NOVA PROMOCIÓ VIVENDES ADOSSADES C/. PAU CASALS

INFORMACIÓ:

39 21 22

- **Estructura:** "Termoarçilla"
- **Tancaments:** Alumini lacat blanc
Vides doble càmera
- **Interiors:** Portes massisses
Enrajolat gres ceràmic
- **Banys:** Moble amb armari i mirall
Sanitaris gamma alta
- **Façana:** Combinació bloc blanc, granet marbre

- **Estructura:** Taulell de granit
Mobles alta qualitat
Campana extractora fums
Forn autonetejable
Encimera vitroceràmica
- **Caract. generals:** Garatge 2 cotxes
Gran jardí, calefacció gasoli
4 habitacions, 2 banys

Sardanes al Mercadal

Potser amb una mica de tristor i al mateix temps amb un any més de satisfacció, l'Agrupació Sardanista Barretina dóna per acabada la temporada de ballades al bell marc de la plaça del Mercadal.

Pels qui ja tenim uns quants anys, ballar sardanes a la plaça del Mercadal, hem de reconèixer que no és cap cosa estranya, pensant i recordant que a la dècada dels anys quaranta i cinquanta i uns quants anys més, entre els cinquanta i els seixanta, a Agramunt, tots els diumenges d'estiu ja se n'hi ballava.

Posteriorment varen passar molts anys en què solament se'n ballava per la Festa Major i alguna que altra diada, fins arribar al punt que gairebé desaparegueren per manca de balladors i balladores.

En arribar la tardor de l'any 1986, surt la idea d'organitzar una agrupació sardanista la qual, en la primera temptativa, no va tenir pas massa èxit ja que tan sols es pogueren reunir una dotzena escassa d'agramuntins. Al cap de tres setmanes justes, es convocà un altre intent que comptà amb la presència d'unes 35 persones, les quals es

comprometeren a ser-ne socis si la sardana tirava endavant. Tot seguit es formà una junta rectora que s'encarregà d'elaborar els estatuts. Una vegada presentats als qui havien d'ésser els socis es procedí a formar la junta de set socis amb períodes renovables cada tres anys.

Crec que en cap moment ha faltat entusiasme als components de Junta ja que, durant aquests onze estius, després d'organitzar cada any, com és natural, els cursets d'aprenentatge, comptar i repartir la sardana, també s'han organitzat més de 100 ballades, 2 cercaviles populars (Diada Onze de Setembre a les places de la vila), 7 aplecs cada un amb el corresponent concurs de colles improvisades, 3 cloendes escolars comarcals del Pla *Saltem i Ballem*, més de 70 sardanistes prengueren part a la rotllana olímpica del 22 de juliol de l'any 1992 a la ciutat de Balaguer, sense deixar de banda la participació de la majoria d'aplecs de les comarques de ponent i altres de les comarques barcelonines com són: Roquetes, Gràcia, Sants, Calella i d'altres.

I donem les gràcies a tots els qui amb la seva presència i ajut econòmic a les ballades, fan i fem *una vila i un país més grans*.

Paulí Ribera

Membre de Junta

Foto: Agrupació Sardanista Barretina

Membres de la Barretina a l'aplec de Preixana.

AVÍS ALS LECTORS

Ja estan enllestides les cobertes del cinquè col·leccionable de SIÓ

JOCs DELS INFANTS D'AGRAMUNT

que entregarem gratuïtament a tots els subscriptors que ens les demanin.

Properament també es posarà a la venda el volum relligat.

EMPRESA DE SERVEIS SITUADA A AGRAMUNT

PRECISA:

AUXILIAR ADMINISTRATIU/VA PER DEPARTAMENT COMERCIAL

- PERSONA ORGANITZADA
- ES VALORARAN CONEIXEMENTS INFORMÀTICS EN ENTORN WINDOWS
- INCORPORACIÓ IMMEDIATA

APARTAT DE CORREUS 74. AGRAMUNT

SERVEIS 10

LLOGUERS

Pisos

- Carrer Sió. 5 habitacions. Foc a terra. 2 banys. Pos. calefacció.
- Apartament a SALOU. Cèntric, jardí i piscina comunitaris.
- Carrer Sant Joan. Cuina i banys reformats.
- Ctra. Cervera. Pis nou. 4 habitacions. Pàrking.

Locals comercials

- Sabateria de Dalt. Molt econòmic, 70 m².
- Comtes d'Urgell. 2 sortides. 5 m. d'alçada.
- Baixos. Plaça Amball. 100 m².
- Estudis Nous. 60 m².
- Local 580 m² amb altell.
- Artesa de Segre. Nau diàfana de 1.700 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Tàrrega. C/. Jaume I, de 140 m². Possibilitat venda/lloguer.
- Baixos. Magatzem c/. Convent 13 x 12 m.

VENDES

Cases

- Butsènit. 3 plantes. Reforma recent. 3 habitacions. Menjador, sala d'estar i terrassa. Possibilitats d'hort o jardí.
- Pradell amb terreny de cultiu (1 Ha. aprox.).
- Tàrrega. Plaça de les Nacions.
- Vilanova de Bellpuig. 400 m², reformada. Ideal 2ª residència. Possibilitats venda/lloguer.
- Tàrrega. Planta baixa + 2 pisos + pati exterior.
- Claravalls. 2 plantes. Cuina reformada. Terrassa 100 m². Golfes.
- Gualter. Amb corral i hort, 4 ha. de terreny.
- Tudela. 2 plantes. Pati exterior.
- Santa Maria del Camí. 2 plantes. Piscina, jardí.
- Butsènit. 350 m². Garatge i dues plantes.
- Mont-roig. Casa.
- Apartament de Salou. 2 hab., jardí comunitari amb piscina. Situació immillorable.
- Casa rural a Agramunt amb terreny de cultiu (600 m.).
- Casa al Raval de Puigverd. Baixos, dos pisos i golfes. Possibilitat de venda per separat.
- Cases unifamiliars. Plaça del Clos. 3 places de pàrking. 2 plantes. Ampla terrassa.
- Casa. Plaça Mercadal.
- Mont-roig. Casa pairal, 2 plantes

Pisos

- Plaça del Pou.
- Avgda. dels Esports.
- OPORTUNITAT. Avgda. Agustí Ros. Molt econòmic.

Locals Comercials

- Baixos. Acondicionats com a bar.
- Ctra. de Cervera. Ideal per comerç.

Solars

- Preixens. 70 m² edificable a peu de carretera.
- Polígon industrial, 500 m² amb serveis.
- Avgda. dels Esports (575 m²).
- Raval de Puigverd (75 m²).
- Finca urbana a Ctra. de Cervera (550 m²).
- Finca urbana. Avgda. dels Esports.

Veniu i
informeu-vos!

- Parcel·les en urbanització de 500, 600, 700 m.
- Pisos Artesa de Segre. Plaça Ajuntament. Acabats primera qualitat.
- Parcel·les zona Clos.

A més els oferim:

- ZURIC ASSEGURANCES { Vida
Llar
Automòbil

- Assessorament Tècnic d'Enginyeria,
Arquitectura i Urbanisme.

PROPERA PROMOCIÓ PISOS VPO

Carrer Pau Casals. Acabats de qualitat, tot exterior
Armaris encastrats. Calefacció: Llum/gas. Bona situació.

ADMINISTRACIÓ DE PISOS i COMUNITATS

C/. Àngel Guimerà, 10 - Tel. i Fax 39 23 24 - **AGRAMUNT**

D'una antiga Festa Major

Aquell veí de Mafet que a mitjans del segle passat enviava cròniques d'actualitat a un periòdic de Madrid, poc es podia pensar que, anys a venir, els seus escrits serien de molta utilitat a una altre aficionat al periodisme: un servidor de vostès. Els col·laboradors habituals de SIÓ tenim el compromís moral d'omplir una plana cada mes i aquests dies calorosos d'estiu un només té ganes de prendre la fresca i sempre és d'agrair una ajuda per trobar temes.

Aquella publicació madrilenya era LA REGENERACIÓN, un diari d'orientació catòlica. El seu espontani col·laborador s'anomenava José Ignacio Viladot, el qual, per alguns indicis que explicarem més endavant, podia ser un sacerdot.

Segurament hi havia escrit altres vegades, però les dues cròniques enviades pel senyor Viladot a LA REGENERACIÓN, que han arribat a les nostres mans són dels anys 1860 i 1861, i totes dues fan referència a la Festa Major d'Agramunt. O sigui que, a part d'altres consideracions, fa molts anys que la gent de Madrid i la d'altres indrets d'Espanya, podien estar assabentats de com les gastàvem els agramuntins amb motiu de la Festa Major. També és agradable comprovar que un veí de Mafet considerava les coses d'Agramunt com a pròpies, tot i que això no és cap novetat, perquè entre ambdues poblacions sempre hi ha hagut bona relació.

Aquestes cròniques són bastant llargues, amb la retòrica pròpia de l'època i les dedica, sobretot, a posar de relleu la religiositat dels agramuntins que en aquests dies de festa honoren la seva Patrona, la Mare de Déu dels Socors. Perquè malgrat que *la corrupción e inmoralidad han cundido por doquiera, a pesar de que un indiferentismo soez y atrevido se ha infiltrado en todas las*

clases de la sociedad, y a pesar, por último, de no ser la villa de Agramunt en la que menos prosélitos cuentan las innovadoras doctrinas, resulta que els agramuntins en la seva immensa majoria conserven intactes els costums i la religió dels seus pares.

Es veu que a la nostra vila sempre hem estat molt "progressistes", perquè remarca *no ser la villa de Agramunt en la que menos prosélitos cuentan las innovadoras doctrinas*.

Concretament l'any 1861 es congratula que la Festa Major ha estat més lluïda del que es podia preveure, tota vegada que *la espantosa desmoralización que en estas comarcas cunde, desde*

que fueran invadidas por esa multitud de extraños, que vinieron a trabajar en las obras públicas que aquí están abiertas por una parte, y por otra la horrible sequía que de tres meses acá venimos experimentando. Les sequeres no són cap novetat al nostre país i les obres públiques, evidentment, era la construcció de la mina de Montclar del canal d'Urgell.

A criteri d'aquell bon senyor tanta bellugadissa de gent forana més aviat havia perjudicat els bons costums tradicionals. I segurament era veritat.

A banda de consideracions morals, la crònica de l'any 1861 dóna detalls dels actes propis de la Festa Major. Parla del *muy antiguo baile de prendas*; tal vegada la dansa de canuts i rams? Parla de curses, de focs artificials, de l'orquestra dirigida pel senyor Antoni Estany; i també que *la compañía de entendidos aficionados ejecutó una buena función en el teatro Liceo Agramuntés*. Diu també que en els balls que tingueren lloc a l'envelat, al Mercadal, *según informes, lucieron sus trajes y habilidades una multitud de jóvenes de ambos sexos*.

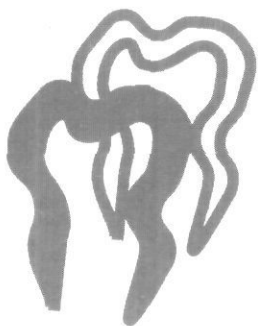
No era normal que en aquelles èpoques els veïns de Mafet, pagesos, estiguessin subscrits a un diari de Madrid, perquè posen que la crònica l'envia *un suscriptor nuestro de Mafet de Agramunt*. El referit José Ignacio no hi ha dubte que era una persona culta i afegim que potser es tractava d'un sacerdot perquè té molt d'interès en posar de relleu la religiositat dels agramuntins i es congratula que *el furioso torbellino de la revolución que tan erguida se pasea en nuestros días, no ha podido aún apagar la centella de la fe, que con mucha fuerza arde en los corazones de la mayor parte de los hijos de Cataluña*. I el que ens acaba de fer pensar que era un eclesiàstic, és que en parlar de l'envelat ho explica *según informes*, o sigui que ell no hi era. És obvi, aleshores els capellans portaven sotana i coroneta i no hauria estat gaire ben vist que haguessin tret el cap a l'envelat.

Grans balls publicis
en un magnífic embelat
instal·lat al efecte en la
PLASSA MERCADAL
Preus econòmics
Se obsequiarà a les senyoretes ab
magnífics **BOUQUETS**.
BALLS DE NIT Y DE TARDA
Executarà escullits balls la re-
nombrada banda **L'ARMONIA**.
Se substarà una preciosa toya
y's ballará un **BALL SORPRESA**.

Pàgina d'actes d'un programa de la Festa Major d'Agramunt de l'any 1913.

Lluís Pons i Serra

CLÍNICA DENTAL

Montse Corrales Gomà
Jordi Freixes Gil

(Odontòlegs)

Horaris:

Dimarts, dimecres i divendres
(de 8:30 a 13 h i de 15:30 a 20:30),
dissabte (de 8:30 a 13 h).

Hores a convenir.

Avgda. Agustí Ros, 2, baixos
25310 Agramunt (Lleida)
Tel. i Fax (973) 39 17 49

**...I RECORDI,
SI VOL MOBLES, MOBLES,**

MOBLES ESCOLÀ

ESCOMOBLE, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 28 i Carrer Firal, 15 - Telèfon 39 07 85
AGRAMUNT - URGELL

Contra l'ús i l'abús

Fa temps que el món va ple de notícies que posen la pell de gallina assabentant-nos, d'una manera no sempre prou clara ni convincent, d'esgarrifoses tramoies que s'estan duent a terme a l'empara de la foscor que regna amb massa immunitat en els racons més bruts de la nostra societat, on els valors ètics són trepitjats amb el fi d'aprofitar-se de la indefensió d'alguns infants.

Per naturalesa, molts de nosaltres som propensos a no comprendre els comportaments que no s'ajusten a la nostra manera de ser i d'ací ve que sovint, erròniament, creguem que les pautes que regeixen les actituds han de seguir, forçosament, un sentit basat en la moralitat i no podem entendre que hi hagi algú capaç de comportar-se de la manera que ho va fer la tristament famosa parella de Barcelona que llogava el fill amb la mateixa fredor que si es tractés de qualsevol eina de treball.

Aquesta és només una de les barbaritats que ens han tocat de més a prop, però n'hi ha d'altres, potser tant o més cruentes que, pel que sigui, no han aixecat tanta polseguera o, diguem-ho d'altra manera, s'ha fet el possible perquè la pols es diluís en el filtre de la desinformació i els dubtes.

Cal que tinguem present, però, que semblants atrocitats no són cap exclusiva del nostre país. Malauradament és una endèmia creixent estesa per tots els indrets del nostre món. No fa pas tant de temps que sortien a la llum les primeres monstruositats comeses a Bèlgica. A continuació es descobria una vasta xarxa dedicada a una ben muntada producció pornogràfica, a més a més de reclutar nens per a prostituir-los a l'altra banda dels Pirineus. En un país asiàtic la trama era tan poderosa que, fins i tot, rebien avions plens de nens estrangers amb el més gran de tots els despotismes mai imaginats.

De tot això, sense cap mena de dubte, en són els infants els més perjudicats, i el temps s'encarregarà de donar fe de les greus repercussions que, sens dubte, sofrirà el desenvolupament de la seva personalitat.

Tothom clama justícia contra els culpables i, de fet, és el premi que es mereixen, però també cal que ens aturem a pensar fredament amb el grau de responsabilitat que pertoca a una societat que hem construït entre tots, però que en la qual no és fàcil sobreviure per culpa dels obstacles que constantment s'hi van col·locant.

Per tant, si sabéssim què indueix aquesta gent a practicar tan vils històries, potser trobaríem algun argument per poder-les entendre, la qual cosa no vol pas dir disculpar-les ni tampoc justificar-les.

A. PONSA

El dret a la intimitat

La mort de Lady Di ha fet córrer molta tinta en els mitjans de comunicació escrits. No només pel fet de tractar-se d'una persona coneguda i popular, sinó també per la manera tràgica com es va produir.

Molts van ser els que van acusar els periodistes d'haver provocat indirectament l'accident. Fins i tot s'ha obert una via d'investigació en aquest sentit per tal de depurar les responsabilitats que se'n pugui derivar. Tot plegat un assumpte ben lleig i lamentable.

Per tal de defensar els paparazzi de la seva actitud depredadora envers els famosos, hom ha argumentat que ells no són culpables de res ja que, en definitiva, es limiten a donar unes informacions que vol i demana el poble. O dit d'una altra manera; si es publiquen dades i fotografies de la vida privada de persones famoses, és perquè una majoria vol i compra aquesta informació. La qual argumentació implica que si hi ha algun culpable de la persecució dels famosos en la seva intimitat, no són els intrèpids reporters, sinó la gent que compra i llegeix àvidament la premsa del cor.

Crec que aquest punt de vista que molts hauran sentit aquests dies és una fal·làcia. En discrepo obertament. Voler justificar les pròpies responsabilitats, emparant-se en una demanda massiva, crec que no eximeix de res. Que molta gent vulgui quelcom, no per això es pot admetre que s'hagi de fer. Tal volta els paparazzi no són responsables de la intromissió en la intimitat de les persones cèlebres; ho admeto. Però sí que ho són els directors i els equips directius dels diaris i revistes batejats com a premsa groga. Els que passen al davant d'aquests mitjans de comunicació haurien de tenir la mínima capacitat per saber quan un reportatge traspasa el llindar de la privacitat de les persones. Està bé que el poble vulgui admirar i emmirallar-se en reis, prínceps i grans mandatariis del planeta, ja que aquesta és una manera com una altra per evadir-se de les pròpies misèries mundanes. Nogensmenys els directors d'aquest tipus de premsa mai no haurien de caure en mostrar-nos les intimitats dels famosos, si és que aquests no ho volen.

Ara potser seria un bon moment per reflexionar-hi i deixar molt clar que per damunt del tan reivindicat dret a la informació, tots tenim el dret personal a la intimitat. Perquè, si a cadascú de nosaltres en prenguessin la nostra intimitat, què ens quedaria?

Joan Puig

CARTA DEL CAP DE PARC DELS BOMBERS VOLUNTARIS

Agramunt, setembre de 1997

Com a Cap del Parc de Bombers Voluntaris d'Agramunt i comarca, i en resposta als comentaris fets pel Sr. Prudencio Garcia lloga sobre la meua persona i, per extensió, sobre els meus companys, em veig en la necessitat de fer unes puntualitzacions sobre el que en el seu escrit manifesta.

En primer lloc, voldria deixar molt clar que la feina de desembussar clavegueres no és tasca dels Bombers, sinó que existeixen empreses especialitzades que s'hi dediquen i, havent-ne consultat varies, els seus honoraris puguen a unes 37.000 ptes. aproximadament. En segon lloc, l'Ajuntament no té cap obligació de desembussar-ne cap d'un particular.

El Sr. encarregat de la Brigada Municipal i els dos operaris no poden "tocar" cap vehicle de Bombers de la Generalitat de Catalunya com a membres de l'Ajuntament. En aquest cas —el seu—, els membres de la Brigada Municipal varen actuar en qualitat de Bombers Voluntaris que són, adscrits al Parc d'Agramunt des de la seva fundació, és a dir, que són els de major antiguitat.

Respecte al comentari fet sobre la jerarquia dins el Cos de Bombers de la Generalitat de Catalunya em plau informar-lo que aquest està constituït per quatre Brigades: Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, i cadascuna d'aquestes té, cada dia, un Cap de Parc de Guàrdia i, per damunt d'ell un Tècnic de Guàrdia per atendre i coordinar les **emergències** de la seva zona (a la Brigada de Lleida, per exemple, un dia hi ha el Cap del Parc de Tàrraga, l'endemà el de Balaguer, i així successivament...) però només per sinistres i/o emergències, en cap cas per **serveis no urgents** i que no precisin d'una actuació immediata. Aquests altres s'efectuen en funció de les disponibilitats de personal (cal tornar a recordar que som voluntaris).

En el moment que el Sr. Prudencio Garcia va anar al Parc d'Agramunt, el personal que s'hi va trobar eren unes persones que la Generalitat de Catalunya contracta temporalment a l'estiu i la seva funció és actuar exclusivament en incendis forestals o de vegetació, i tenen **absolutament** prohibit intervenir en qualsevol altre sinistre que no sigui el mencionat anteriorment (accidents de

trànsit, focs d'indústria, d'habitatge) i en altres serveis no urgents.

D'altra banda els membres del meu/nostre Parc, ja saben perfectament diferenciar com localitzar-me quan es tracta d'una emergència o quan és un **servei no urgent**.

I per a concloure, assabentar als vilatans d'Agramunt que jo, com a Cap del Parc de Bombers Voluntaris d'Agramunt, a instàncies de tots els meus companys, prenem la decisió ferma, ja que no estem obligats a fer-ho, de **NO REALITZAR CAP MÉS SERVEI DE DESEMBUSSAMENT DE CLAVEGUERA**. I perquè tothom ho sàpiga, això ha estat possible gràcies als elogis del Sr. Prudencio Garcia lloga, que amb la seva ajuda desinteressada ha fet possible que tots els vilatans d'Agramunt hagin de fer ús, a partir d'ara, d'empreses especialitzades de fora de la vila per a poder desembussar les clavegueres. Moltes gràcies!

Atentament,

Ramon Fontanet i Macià
Cap del Parc de Bombers
Voluntaris d'Agramunt

COMUNICAT DELS BOMBERS VOLUNTARIS

A tots els habitants de la vila d'Agramunt:

En resposta a una carta publicada en la que es feia referència a nosaltres, els Bombers Voluntaris d'Agramunt i Comarca, volem manifestar:

En primer lloc, creiem que totes les opinions són respectables i estem totalment oberts a rebre tota mena de crítiques sempre que, com a mínim,

tinguin un esperit constructiu o afany de millora. El que no podem tolerar és que es provi de desacreditar una persona o un col·lectiu, sigui per ignorància, per desconeixement de causa, o sigui simplement per ferir la sensibilitat de les persones que conformem aquest col·lectiu.

Com tothom ja sap o hauria de saber, els Bombers Voluntaris no vivim d'aquesta feina, per molt que alguns ho

diguin, sinó que la fem altruïstament i per vocació. Però, ja se sap, cada ofici té els seus pros i els seus contres i, a vegades, ens trobem en situacions desagradables a les que hem de fer front perquè està dins de les tasques d'un bomber. Fins ara, donant un servei a tota la població, hem desembussat clavegueres sense tenir cap obligació de fer-ho i, a diferència de tots els serveis —que són gratuïts—, aquests els hem

cobrat d'una manera simbòlica: 5.000 ptes. que destinem a l'adquisició de material que ens permeti millorar el servei donat a la població.

Com aquesta persona diu textualment en la seva carta: "*els càrrecs públics són per servir-los, no per a presumir-los*". No creiem pas que un senyor que deixa la seva feina gran quantitat de vegades al llarg de l'any per a **servir** els altres desinteressadament i sense percebre res a canvi, se'l pugui menysprear d'aquesta manera.

Val a dir que, per entendre això, l'any 1983 el Sr. Ramon Fontanet va accedir al Cos de Bombers Voluntaris i tres anys més tard fou escollit per majoria absoluta com a Cap de Parc. D'aleshores ençà ha estat reelegit constantment sense oposició. Fa onze anys que s'està fent càrrec del nostre Parc. En aquells anys, Agramunt només disposava d'un vehicle d'aigua (386 litres) i només podia oferir un local de lloguer en condicions precàries per als seus Bombers. Avui, disposem d'una dotació de 3 vehicles d'aigua, 3 vehicles de transport de personal, una ambulància i una llanxa de salvaments

(alguns adquirits per nosaltres), amb unes instal·lacions inaugurades l'any 1986 que a hores d'ara s'han tornat a quedar petites i amb una ampliació a punt de consolidar.

De la vuitantena de Parcs de Bombers Voluntaris de Catalunya, el nostre Parc va ésser el tercer en nombre de sortides realitzades durant tot un any (més de quatre-centes), amb múltiples intervencions en sinistres dins la nostra població, en el nostre àmbit geogràfic, i en el marc de les quatre províncies catalanes. Tot això ha fet que, a nivell local i de tot el territori català, el Parc de Bombers Voluntaris d'Agramunt hagi obtingut un prestigi força important i que ha fet possible que se'ns encomanés la celebració del darrer Aplec de Bombers de Catalunya celebrat a la nostra vila, on vam deixar el llistó molt alt per a les properes edicions.

Per concloure, volem deixar constància que en el IIIr Congrés de Bombers Voluntaris de Catalunya (amb participació de Bombers nacionals i europeus), la ponència feta per un tècnic de telecomunicacions aliè a la Generalitat de Catalunya va distingir el sistema de

comunicacions en funcionament en el Parc de Bombers Voluntaris d'Agramunt afirmant que, possiblement, és un dels millors de Catalunya i a partir d'aquestes declaracions altres Parcs de Bombers n'han pres model.

Tot això ha estat possible gràcies a les hores perdudes en serveis i en viatges, i a la perseverança de la persona que ha passat al capdavant durant tots aquests anys i a la que vostè deixa com un drap brut.

Si després de tot el que hem exposat aquí i de tot el que encara ens deixem al tinter, aquest senyor continua creient que el nostre Cap de Parc, juntament amb els seus companys, només hi som per a presumir, sincerament des d'aquí el convidem públicament a provar de millorar-ho.

Nota irònica: "Nosaltres no hem netejat mai cap taula després d'una celebració nupcial però, en tot cas, seria més agradable i higiènic que no pas qualsevol claveguera", per posar un exemple.

Signat,

Bombers Voluntaris d'Agramunt

ACLARIMENT A UN ARTICLE DESPRÉS DE TRENTA-QUATRE ANYS

SENYORS: Ves per on, després de trenta-quatre anys, i gràcies a l'escrit del senyor Pasqual Castellà titulat "POUANT SIÓ", en el darrer número del mes d'agost d'enguany, es presenta l'ocasió de poder contestar un article de SIÓ, secció "CALLE MAYOR" aparegut durant la tardor de l'any 1964 i signat per NOEP, pseudònim que amagava un personatge foraster que volia ser important a la nostra vila, carregant indiscriminadament contra el comerç local i d'una manera molt especial contra els carnisseres i carnisseres establerts en aquelles dates.

Com és lògic, es va fer una carta a la

direcció de SIÓ, protestant enèrgicament per l'actitud del SENYOR NOEP, gens ajustada a la realitat, rebatent tots i cada un amb arguments ben raonables i entenedors que ell exposava. Però... amb la censura local vàrem topar, molt pressionada pel Sr. NOEP, per la institució on treballava, doncs no volien que la seva imatge, la dels seus empleats en sortissin perjudicats i menys els seus interessos.

Exigíem una rectificació per part del Sr. NOEP que es publicqués a SIÓ. Rebaixar-se a accedir, per aquest senyor, era massa. Solució: negar la publicació d'aquest escrit i assumpte acabat, van encetar una polèmica i van tenir por de

la resposta. És clar!, era temps de dictadura.

Si a l'informatiu mensual "EL MUNICIPIO" i sota l'epígraf de "PESAS Y MEDIDAS" fei una altre comentari perquè havien trobat alguna anomalia en algun establiment, a tots no els podien mesurar de la mateixa manera, doncs una mosca no fa estiu.

Després de tants anys i quan pràcticament ningú no se'n recorda surt l'oportunitat d'aportar la nostra opinió. Gràcies per acceptar-la.

Cordialment els saluda,

Ramon M. Pla Vicens

GRUPO CONSIST SA
GRUCONSA

Carretera de Tárrega, s/n
Apartado de Correos nº 25
25310 Agramunt
(Lérida) España
Teléfono: (973) 39 02 00*
Telefax: (973) 39 02 08

SACS DE PAPER

PLÀSTICS

TRANSPORTS

Xocolata

Jolonch

AGRAMUNT

AUTO SERVEIS DEL SIÓ S.L.

**MECÀNICA, ELECTRICITAT
XAPA i PINTURA, AMB LA MÉS
AVANÇADA TECNOLOGIA**

SERVEI OFICIAL

Servei de grua permanent

Estem al seu servei a la

Ctra. de Cervera, s/n. (Polígon, nau 1 i 2)

Tels. Taller 39 22 31

Mòbil 908 03 91 57 - **AGRAMUNT**

Reddis

**ASSEGUANCES
GENERALS**

FUNERÀRIA

Serveis de Companyies d'Assegurances

R. LLORENS

Trasllats a províncies

Carrer dels Estudis Nous, 15 Telèfon: 390 420
AGRAMUNT (l'Urgell - Lleida)

FERRETERIA MOLINET

Ronda dels Comtes d'Urgell, s/n. - Telèfon 39 04 58

**CORRETGES
RODAMENTS
CARGOLS
EXTINTORS
PINTURES**

**MÀNEGUES
E I N E S
MATERIAL
ELÈCTRIC
PLÀSTICS**

AGRAMUNT - LLEIDA

L'original i la còpia

D'on neix el que hom pensa? Qui fa brollar el que nostre esperit i la nostra imaginació? Insinua un obscur poeta francès —el desconegudíssim comte de Launay— que el plagi és un dels punts clau de la mateixa literatura. I afegeix, impertèrrit, que el plagi no tan sols és primordial en l'ofici d'escriure sinó que el mateix progrés l'implica i així —explica— s'arriba a esborrar una idea falsa per col·locar-ne al seu lloc una de més justa i de més matisada. No cal repassar la història de la literatura per corroborar la fortuna i la divulgació d'aquesta idea. Així han esdevingut grans “copiadors” alguns plumífers tan insignes com el mateix Virgili, alguns trobadors occitans, Dante Alighieri, Joanot Martorell, William Shakespeare, Molière, Stendhal i molts d'altres literats que han atès la més alta consideració de la posteritat.

Observem, amb deteniment, un exemple flagrant i colpidor. La reconeguda farsa d'emboïcs *La falsedat de Sacapin* de Molière —estrenada amb èxit a París el 1761— és, segons sembla, un plagi obvi: un hàbil plagi, tanmateix. L'origen d'aquesta obra, descobert pels estudiosos del dramaturg francès, és l'obra llatina *Formiò* del comediògraf i poeta Terenci. Però la crítica hi ha afegit més coses. Molière, creient que la comèdia es podia fer més complexa i, per tant, expandir i millorar la seva forma de manera considerable, hi va barrejar, entrellaçades i retocades, dues escenes de l'obra *El pedant burlat* de l'escriptor barroc Cyrano de Bergerac (que, de segur, coneixereu perquè al segle XIX Edmond Rostand va escriure'n la seva llegenda: l'home del nas llarg).

Sense analitzar-los amb tant detall podríem trobar més casos repetits. Són

coneguts, en la literatura universal, els calcs de Shakespeare d'obres dels seus contemporanis, tots ells obscurs o bé totalment desconeguts. O bé els descarats plagis d'un altre geni, Stendhal, que no mirava pas prim a l'hora d'aprofitar material aliè. El segle XX té també en la “còpia” un dels seus pilars fonamentals. Posem per cas, l'estructura de *l'Ulisses* de James Joyce, una de les obres capitals contemporànies, coincideix amb l'esquema clàssic —des del nom— de l'obra d'Homer *L'Odisea*... Si parléssim de literatura catalana ens adonaríem que la novel·la *Lena* de Bosch de la Trinxeria reelabora *l'Eugénie Grandet* de Balzac. O com el drama *Aigües encantades* de Joan Puig i Ferrer manlleva l'argument de *L'enemic del poble* d'Ibsen. El *Damià Rocabrú* de Pous i Pagès recrea un capítol del *Quixot*...

El plagi durant molt de temps va ser un luxe d'esnobs i de lletraferits desvagats; s'erigia com a sinònim de cultura, de gust depurat, de refinada erudició llibresca. I, endemés, no tenia cap importància, ans al contrari, elevava l'esperit de l'obra, feia just el que era dispers. Avui dia, amb raó, el plagi és considerat una mena de robatori intel·lectual que trenca l'esquema de l'originalitat i el de l'oferta i la demanda del mercat cultural. Hi ha hagut, tanmateix, defensors acèrrims del plagi que han assegurat practicar-lo assíduament. Per exemple, un plagiari confés: Josep Pla. L'empordanès escriu respecte el plagi en l'actualitat: “Ara el plagi —en la literatura d'avui no hi ha gairebé res més— s'ha de saber fer, s'ha de fer amb la suficient astúcia perquè no ho sembli”.

Malgrat això, és evident que les figures il·lustres de la ploma no queden pas denigrades ni rebaixades en descobrir-se

la seva semblança evident amb un model determinat sinó que inclús podríem dir que resten exalçades per fer prevaler el seu talent sobre el talent dels altres. Perquè, és prou cert, que alguns escriptors que van plagiar han fet oblidar, sens dubte, els seus models originaris. Diuen, fins i tot, que tothom plagia. Àdhuc en la vida quotidiana de converses, *boutades*, acudits, insults i exabruptes habituals. Joan Fuster afirma categòricament: “De fet ens empassem molts plagis sense adonar-nos-en”. André Gide rebla el clau encara, refresca la memòria i diu sense manies: “Tot està escrit ja; però com que ningú no ho escolta pas, cal repetir-ho molts cops”.

Així, doncs, la còpia, la proximitat, la paremja o la influència d'altri —o com vulguem dir-ho— no delataria pas la flaqueja o la manca d'inventiva d'algú que plagia. Sinó que, ben observat, és aquí on rauria la seva grandesa. Sabem de cert que la personalitat humana es forma en mil llocs diferents, en detalls imperceptibles, en minúcies. Tot influeix d'una forma més decisiva que no pas pensem. Les imitacions i les concomitancies, superficials o profundes, podrien ser més normals que no semblaria a primera vista. Resulta reconfortant la idea que els mediocres, segons reflecteix un assagista com Joan Fuster en una anotació del seu *Diari* —concretament la del 4 de juliol de 1956—, poden congratular-se, perquè, així, diu: “comencem a sustentar l'esperança que, algun dia, un geni qualsevol es dignarà plagiar-nos, a nosaltres...”. Tothom, doncs, és susceptible de ser copiat. I el meu “jo”... De qui ha copiat? i qui copiarà el meu “jo”? Sóc jo l'original o tan sols la còpia?

Màrius Blàvia

Gestoria Feixa

Estudis Nous, 4 Tel. 39 06 31 - Fax 39 23 07 AGRAMUNT

AGF UNIÓN FÉNIX

- Assessoria Fiscal, Laboral i Comptable.
- Tota classe de gestions davant Organismes Oficials.
- Una gamma d'assegurances a la teva mida.

SERVEI PERMANENT

 970 443 666
39 00 08 AGRAMUNT

APLICACIONS
DE PINTURA

VLADIMIR TRIQUELL

Baixada del Convent, 7 - 2n
Telèfon 39 16 55

AGRAMUNT

XOCOLATA • CAMELS • CONFITS

Una llarga... i dolça tradició

Fabricats per R. VICENS, S. A.

Ctra. de Tàrrega, s/n.

Telèfon 390.607

distribucions
AGRAMUNTESA
S.C.P.

Servei a domicili

Estudis Nous, 19 • Tel. 39 01 64 • **AGRAMUNT**

MAQUINÀRIA AGRÍCOLA

JOSEP MARTORELL

calefacció
fontaneria
electricitat
electrodomèstics
mobles de cuina i bany

F. Vilanova

Àngel Guimerà, 13 - Telf./Fax 39 08 90 - 25310 **AGRAMUNT**
Prat de la Riba, 6 - Telf. part. 39 02 23 - 25316 **PREIXENS**

Des de les golfes del Farreny

“Joan Hernández Pijuan, el pintor, l'artista”

La pintura del Joan Hernández Pijuan, com tota la bona, no es pot entendre, no es pot explicar així com així, pel misteri que hi ha en tot l'art de qualitat. L'obra d'aquest pintor parla, i diu a qui sap escoltar bé; i si diu, és que té vida.

L'Hernández Pijuan, com a bon pintor professional-vocacional, *ha estat, és i serà*, pel seu llarg viure dedicat plenament al seu art, la seva pintura. Una obra que està, encara que sembli que no, a l'abast de tothom el gaudir-la; o sia que si sabem mirar-la podrem veure-la, però amb una condició prèvia, que ens hi hem d'atansar humilment, amb amor, amb la predisposició que ens apropem a les coses senzilles i pures. Com per exemple a un nen, que capta tan bé de nosaltres l'amor, la tendresa que li demostrem, i que allò que li donem, que ha rebut de nosaltres, ens ho retornarà al cent per u en goigs i satisfaccions.

Sempre ha estat, i en el cas de l'artista que parlem ara també, que en conèixer tan bé tot el nostre, la seva obra ens arriba plenament. L'Hernández Pijuan des de petit, i fins ara de gran, no ha parat ni ha deixat de venir per aquestes contrades de la Segarra i del Segrià. A

Folquer, on té casa i estudi, i d'on és l'Elvira, la seva dona. S'estima, com és natural, tot el nostre perquè també és el seu. I ell com a artista que és de la terra, des de la terra estant, els nostres camps, les cases, els arbres, camins, cruïlles..., ens els pinta magníficament, en haver arribat a una maduresa, a una capacitat de síntesi, amb què li es possible d'aconseguir fer i oferir-nos allò tan difícil, que a ell ara li és relativament fàcil (la difícil facilitat), de plasmar en aquestes obres, més que el què, allò que més importa que és el *com*. I no vull dir, com podeu suposar, respecte a fer un art tècnicament i acadèmicament perfecte; sinó en el tot, des del plantejament previ, teòric de l'avanç, passant per tot el procés de la realització de l'obra fins acabar-la i oferir-la al públic. Llavors és quan nosaltres hem de trobar en ella tot el que l'artista hi ha posat, i descobrirem la seva capacitat creativa que brolla (en el cas de l'Hernández Pijuan), envaeix i amara el nostre interior; cor i esperit, de tal manera que ens els optimitza i sensibilitza.

L'Hernández Pijuan sap molt bé que la natura, com a artista que és, no n'hi ha prou en copiar-la, sinó que és el vehicle,

el mitjà, i potser en alguns casos el pretext només per a la realització de l'obra d'art. Sense oblidar mai que la natura, en tota la seva varietat, és la inspiradora que mou l'artista, és el motiu generador.

Ell, parlant de la seva obra, diu que no vol treure, que no treu l'essencial, o que no és, no són essències allò que hi ha en la seva obra, de les coses del camp. En els seus quadres senzills, però densos i intensos, ell diu que estan fusionats amb l'ambient, de tal manera que formen un tot.

Un tot amb l'home que no el veiem, però que hi és, en aquella atmosfera en què sentim el bategar de cors, la presència d'esperits. Esperits no només d'hommes i dones, sinó també de les plantes, de les aus, dels arbres, de les cases. A mi em sembla que l'art de l'Hernández Pijuan és el retorn de l'home a allò més pur i elemental. El nostre amic Joan té la capacitat per fer allò més gran, més sublim que li ha estat donat de fer a l'home, quan ha aconseguit guanyar-se'l aquest do, en la mesura que l'home pot fer-ho. I aquest do és el de crear.

Agramunt, setembre de 1997

SANGRÀ

FABRICANT DE TENDALS

Tapisseria - Cortinatges - Matalassos
Persianes - Mosquiteres

Av. M. Jolonch, 38 - Tel. 39 06 37 **AGRAMUNT**

L'Espiga

llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. i Fax: 39 04 25
Tel. Part: 39 24 72
25310 AGRAMUNT

Electricitat ALBAREDA	
Carrer Sió, 1	Tel. 39 08 04
Pastisseria i Forn BARÓ	
Sió, 12	Tel. 39 07 09
Lampisteria J. BARRIL	
Pl. Amball, 56	Tel. 39 06 70
Motos BOVET	
Carrer Institut	Tel. 39 09 99
Forn CAMATS	
Sant Joan, 4	Tel. 39 02 38
Magatzems COTS	
Plaça Mercadal, 4	Tel. 39 01 32
Carnisseria JORDINA	
A. Guimerà, 26	Tel. 39 00 37
Torrans i Pastisseria A. LLUCH	
Plaça del Pou, 1	Tel. 39 00 30
Electricitat J. OMEDES	
Plaça del Pou, 22, 6 ^a B	Tel. 39 04 22
Rellotgeria, Joiera i Armeria JOSEP PLA	
Plaça de l'Om, 1	Tel. 39 03 06
Electricitat i Fontaneria P. RIERA	
Travessia Aspi, 5	Tel. 39 07 14
Torres CA L'ESPARTER	
Sió, 35	Tel. 39 08 39
Farratges VIÑALS	
Avgda. Catalunya	Tel. 39 00 31
Peixateria VILLALTA	
A. Guimerà, 6	Tel. 39 06 38
Queviures J. SERA	
Sant Joan, 3	Tel. 39 01 85

Quelin
Esports

Avgda. Jaume Mestres, 27
Telèf. 39 04 78
AGRAMUNT

 FLECA • PASTISSERIA
M. Ricart

C/. Sió, 33 - Tel. 39 02 79
Avgda. Agustí Ros, 46
C/. Pompeu Fabra, 2 - Tel. 39 20 64
AGRAMUNT

BLANC & NEGRE 2

*HOTEL * BAR*
RESTAURANT

Ctra. Cervera, s/n. Telf./Fax 973 - 39 12 13
25310 AGRAMUNT (3linies) Urgell

TOPOLINO

roba infantil
i juvenil
tot pel nadó

Avgda. Catalunya, 14 "edifici La Torre" - Tel. 39 00 02
25310 AGRAMUNT
C/. Balmes, 3 baixos - Tel. 60 05 55
25230 MOLLERUSSA

Dol en el món del jazz

Aquest article també podria titular-se "Ha mort un mite", però la premsa sensacionalista fa ús, amb massa frivolitat, de la paraula mite en casos semblants, i no voldria caure en el mateix tòpic d'elogis desmesurats. També podria dir-se "Adéu, Tete", però no sóc qui per poder permetre'm aquesta familiaritat, amb una figura tan important en l'àmbit mundial de la música.

"Dol en el món del jazz" crec que és el títol idoni per deixar constància escrita (al nostre SIÓ) de la mort de Vicens (Tete) Montoliu i Massana (1), el passat 24 d'agost –als 64 anys–, després d'una llarga malaltia.

Dol, perquè, a més que qualsevol mort és trista, dolorosa i sentida, a aquesta s'hi uneix el fet que era un home relativament jove, de reconeguda vàlua, que encara podia donar molt del seu talent jazzístic.

Veritablement era un pianista excepcional i d'una brillant creativitat que, tal vegada, estimulava la seva ceguesa. Els seus dits, polsant les tecles del piano, servien per expressar tot el que sentia.

Com és natural la seva evolució ha estat constant. Dins la llarga discografia que té editada podem citar, com exemples d'aquest renovar-se: "Tete Montoliu presenta Elia Fleta" (encara un disc de 45 r.p.m.), "Núria Feliu amb Tete Montoliu" (ja un L.P.), "Lunch in L.A.", "Orquestra Taller de Músics de Barcelona, amb Tete Montoliu".

Ecoltant la seva música, les seves interpretacions, es nota la influència que va produir en ell l'estil "Be-Bop" i,

conseqüentment, la preferència cap al jazz "Cool".

Particularment, dins l'àmplia gamma de modalitats jazzístiques que existeixen, el jazz "Cool" no és dels meus preferits. Sento molt més el jazz tradicional, el "Hot", que és el que m'emociona i em fa vibrar.

En un altre nivell, cal agrair també a Tete Montoliu la seva catalanitat, el seu nacionalisme que –com un altre músic i català universal: Pau Casals–, pregonava arreu del món. Un exemple a seguir pels que sembla que s'avergonyeixen de ser-ho, pel sol fet de sentir-se titllats –en determinats moments i amb ganes de ferir– de provincianistes o gent de poca volada.

Jaume Cots

(1) Amb aquesta mateixa grafia, de nom i cognoms, s'encapçala el llarg currículum que li dedica: "The Illustrated Encyclopedia of Jazz", Londres 1978. Edició castellana "Ediciones Jucar", 1982. Enmig de noms de fama internacional com: Mahalia Jackson, Johnny Hodges, Louis Armstrong, Miles Davis, Django Reinhardt, John Coltrane, Duke Ellington i un llarg etc.

Mestres Torronaires des de l'any 1902

**ELABORACIÓ ARTESANA
DE TORRONS I MASSAPANS
D'ALTA QUALITAT**

Botigues: Ctra. Cervera, s/n. Tel. (973) 39 00 36
Avgda. M. Jolonch, 51 Fax (973) 39 06 90
Obrador: Ctra. Cervera, s/n. **AGRAMUNT - L'Urgell**

EXCAVACIONS
TRANSPORTS

FITÓ, S.L.

Avgda. M. Jolonch, 46
Tels. (973) 39 07 35 - 39 21 04
Tel. mòbil 908 93 89 37

AGRAMUNT (Lleida)

Mobles de Cuina

GRAU

ESTEM AL SEU SERVEI AMB UNA ÀMPLIA
GAMMA DE MOBLES DE GRAN QUALITAT I
TOTS ELS COMPLEMENTES NECESSARIS PER A
LA CUINA: AIXETES, MARBRES,
ELECTRODOMÈSTICS, TAULES, CADIRES...

VINGUI I VISITI LA NOSTRA EXPOSICIÓ, LI
FAREM EL PRESSUPOST DE LA SEVA CUINA A
LA SEVA MIDA, SENSE CAP COMPROMÍS.

C/. Estudis Nous, 2 - Tel. i Fax 39 11 77
AGRAMUNT

**TALLERS
BERTRAN, S.L.**

SERVEI
OFICIAL

Reparació de tota mena de
vehicles Diesel i Gasolina

També els oferim els següents serveis:

- ✓ **ASSEGURANCES**
- ✓ **RECANVIS**
- ✓ **PLANXISTERIA i PINTURA**
- ✓ **VEHICLES D'OCASIÓ**

Ens trobareu a:

Avgda. Catalunya, 13 - Tel. 39 02 86 - Fax 39 03 24
AGRAMUNT

**Elaboració artesana de
torrons i massapans**

**TORRONS
FELIX
ARTESANS**

Obrador: C. Comtessa Aurembiaix, 5
Tel. 973 / 39 03 19
AGRAMUNT

El barrinador del gerani, una nova plaga

L'estiu passat va aparèixer a les nostres contrades una plaga que fins llavors era desconeguda i que aquest estiu ha atacat de forma virulenta els geranis que tots tenim a les terrasses i balcons de les nostres cases. Es tracta de l'anomenat **barrinador del gerani o "taladro"**.

El causant de la mala cara de molts geranis és una papallona provinent de l'Àfrica que té un cycle complet de metamorfosi. Pon ous dels que en surten les larves que van creixent, i que després de ser erugues crisaliden i donen lloc a les papallones una altra vegada. A Catalunya, aquest cycle succeeix unes 5 o 6 vegades en tot l'estiu, des de mitjan març fins a final d'octubre.

Per tant, podem tenir en un gerani, al mateix temps, ous, erugues, crisàlides i papallones. L'eruga recent nascuda s'introdueix de seguida dins el capoll de la flor del gerani, i comença a alimentar-se. Després va menjant dels peduncles de les flors, i també rosega les fulles. Quan es fa més gran penetra a l'interior de les tiges del gerani i les barrina tot buidant-les.

De totes aquestes maneres afecta el barrinador als geranis, produint-los danys que poden arribar a matar-los, però que es veuen perfectament donat que la planta presenta un aspecte malaltís, amb fulles i brots morts o a punt d'assecar-se, i en general poques flors. Es poden observar els forats dels cucs a les tiges dels quals hi pot penjar restes d'excrements i les plantes són més fàcilment atacades per les infermetats.

Per lluitar contra aquesta plaga cal, primerament, tallar els brots i les tiges afectades i cremar-les (o congelar-les i després llençar-les), tan aviat com es detecti la seva presència. Caldrà, per mantenir els geranis sans, realitzar tractaments de forma preventiva o també per eliminar la plaga amb productes

1

2

3

4

5

1. Adult / 2. Eruga / 3. Ou / 4. Pupa / 5. Danys

insecticides com poden ser el dimetoat –que és un insecticida sistèmic–, el fenitrotion –producte molt persistent–, la cipermetrina –piretroide concentrat polivalent–, i altres.

Els geranis estan de mala sort, ja que aquest "taladro" és molt agressiu; però les persones que vulguin continuar gaudint de la bellesa de les seves flors

podran fer-ho, tenint tota la paciència que calgui i aplicant correctament les defenses descrites. Sobretot caldrà estar ben alerta la primavera vinent, quan comencin les noves floracions dels geranis i efectuar els tractaments preventius convenients.

Àngel Jubete

C/. Sió, 6 • Tel. 973 / 39 02 40 • AGRAMUNT

creus S/A
confeccions

Camises d'home

Polígon Industrial, s/n.
Telèfon / Fax 39 16 11

AGRAMUNT

NATURA DIETÈTICA

Montse Serra i Pijuan

ALIMENTACIÓ i COMPLEMENTES DIETÈTICS
HERBES MEDICINALS

C/. Teixidors, 1
Tel. 39 23 35 - Part. 39 08 65

AGRAMUNT

EDIFICI BCIN - POLÍGON "Les Guixeres" s/n.
08915 BADALONA - Tel. (93) 464.80.27 - Fax (93) 464.80.20
AGRAMUNT - Tel. 39.21.19

**ALBERT PUIG SANTESMASES
XAVI PUENTE VILARDELL
A R Q U I T E C T E S**

patxoca

infants i joves

avinguda jaume mestres, 7
25310 agramunt

carretera de ponts, 11
25730 artesa de segre

tel. 973 / 39 17 48
fax 973 / 40 22 46

**SERVEI
DE TAXI**

JAUME BONET GUARDIA

(ESCAMPA)

C/. Sió, 15 - Tel. 39 00 45 - Tel. mòbil 909 35 73 80 **AGRAMUNT**

SASTRERIA CONFECCIONS

FIBAL

*Com sempre, els ofereix l'última
novetat amb la màxima qualitat.*

Plaça del Pou, 14 **AGRAMUNT** Tel. 39 07 36

**PELS
PÈLS**

Telf. 39 24 71

Camí de les planes, s/n
25310 Agramunt
Lleida

PERRUQUERIA

imma guerrero

Si un bon hivern vols passar, la vacuna de la grip t'has de posar

Ep! com cada any ja som aquí per oferir-vos la vacuna de la grip.

Ja sabem que l'hivern no és l'època preferida per la majoria de la gent, sobretot en aquesta zona on la boira ens visita tan sovint. Però amb tot, més val passar un bon hivern que no tancar-se a casa fent llit per culpa de la grip.

La vacuna de la grip moltes vegades evita que ens contagiem o si més no, si arriba a contagiar-nos, fa que sigui més lleu i menys agressiva.

Ja fa uns quants anys que realitzem les **campanyes antigripals** i a poc a poc la gent va adquirint consciència de la importància d'aquesta vacunació, especialment per la gent que els suposa més problemes:

***Malalts crònics (bronquítics, cardiòpates, diabètics...)**, perquè saben que tenir la grip els podria ocasionar un agreujament important de la malaltia.

***Residents en institucions tancades (avis, estudiants,...)**, perquè saben que en aquests llocs el contagi és molt més fàcil.

***Persones de més de 65 anys**, perquè encara que estiguin completa-

ment sanes, saben que passar la grip els suposaria un trasbals important en la seva salut i estil de vida.

***Les persones que poden contagiar a altres que tinguin salut delicada (sanitaris, familiars de malalts,...)**, ja que són conscients del mal que els poden ocasionar.

***Els treballadors**, perquè no desitgen haver d'agafar la baixa i passar el "xafament" que suposa.

Hem de distingir els refredats i infeccions respiratòries de la grip en si, ja que molta gent els confon i aleshores creu que la vacuna no els ha fet efecte. Podem observar aquest quadre:

GRIP

Febre alta (superior als 39°)
Dolors musculars
Mal de cap
Tos (per la inflamació de les mucoses)
Apareix a l'hivern

REFREDAT COMÚ

Febre
Mucositat i congestió nasal
Llagrimeig
Evolució cap a irritació del coll i tos seca
Pot aparèixer en qualsevol època

Per tal d'evitar el contagi tant de la grip com dels refredats el que farem serà:

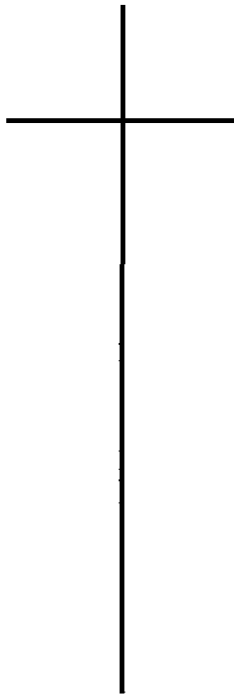
- evitarem parlar molt a prop de les altres persones,
- tossir al seu davant,
- que elles tussin o esternudin massa a prop nostre.

anunciats mitjançant cartells i missatges radiofònics. Per tal d'organitzar la campanya, com els altres anys, caldrà que demaneu hora als administratius del centre a partir de la data que s'assenyali, però en casos especials podeu dirigir-vos a la vostra infermera.

ESPEREM LA VOSTRA VISITA!

**Equip d'Infermeria
CAP d'Agramunt**

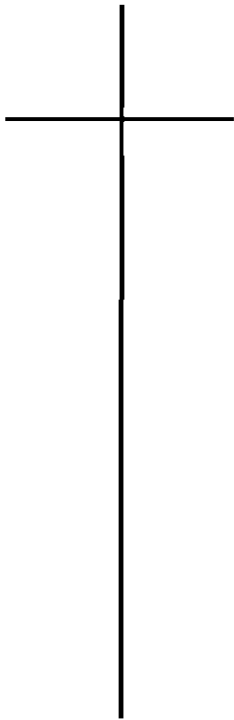
Sisè Aniversari

Maria Pampalona i Tallaví

Que morí cristianament el dia 10 d'agost de 1991,
a l'edat de 68 anys.

Tots els qui t'estimàvem sempre et recordarem.

Agramunt, agost de 1997

*Canteu, ocells, i feu-li el son ben dolç.
Deturi el curs el sol, o la clara albada:
Per la llum d'aquesta hora matinal,
la pau del cor ens sigui assegurada.*

Quart Aniversari

Joaquim Muro Sánchez

que morí cristianament el dia 7 de setembre de 1993.

E. P. D.

La família i tots els qui el vàrem estimar
el tenim viu en el record.

Agramunt, setembre 1996

CLUB TENNIS AGRAMUNT

Han finalitzat les obres de la nova pista de tennis del CLUB TENNIS AGRAMUNT, així com la renovació del tancament metàl·lic de la mateixa.

Aquestes obres s'han realitzat a càrrec del Club en la seva totalitat i són una mostra de l'esforç que fa l'entitat amb la posada al dia i la millora de les seves instal·lacions per a fomentar la pràctica de l'esport a la nostra vila.

També, estiu rera estiu, es vénen efectuant els cursos de tennis per a nens i joves. Aquest any han tingut lloc durant les tardes de la primera quinzena del mes de juliol i, com es pot veure a la fotografia, l'assistència va ser molt nombrosa i els tennistes ja van poder gaudir de les noves instal·lacions.

Nova pista de tennis inaugurada aquest estiu.

En aquesta mateixa línia de divulgació i foment del tennis, trobem de nou les classes de tennis dels dissabtes a la tarda. El curs s'ha iniciat el 13 de

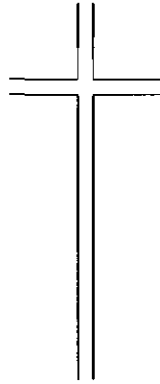
setembre, la Monitora és l'Ester Villòria del Club de Tennis Urgell de Lleida i s'hi poden inscriure nens i joves dels 5 als 16 anys. També es

poden fer classes per a adults i de perfeccionament.

Club Tennis Agramunt

Participants al curs d'estiu junt amb la monitora Ester Villòria.

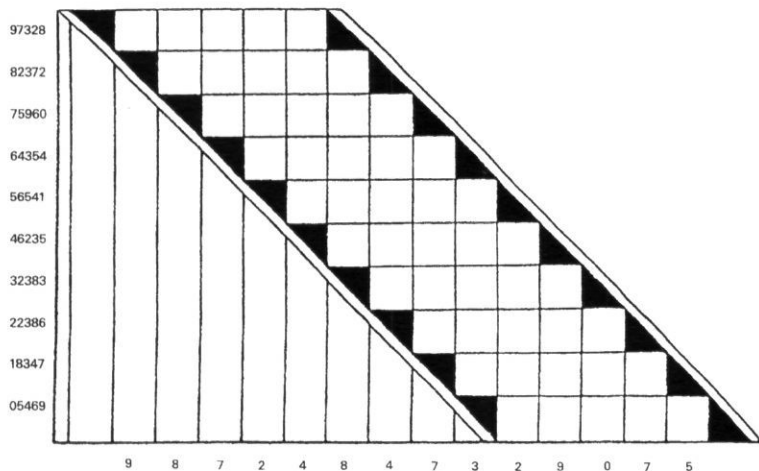
Onzè i novè aniversari de
la mort dels esposos

Joan Añé i Sala
i
Maria Ros i Lluelles

Agramunt, setembre de 1997

ESCALA NUMÈRICA

Tenim 10 xifres representades per 10 graons. El joc consisteix en col·locar les xifres en cada graó, de manera que al final la seva suma coincideixi amb la que donem.

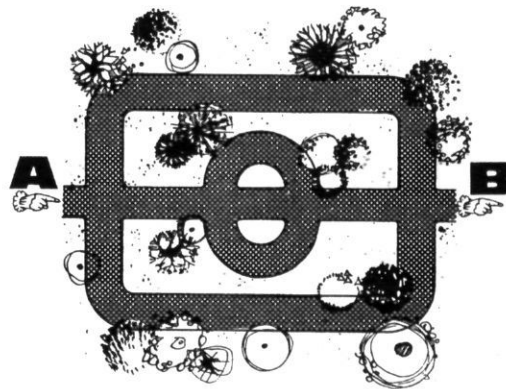

Solució al PROBLEMA D'ENGINY:

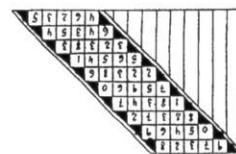

PROBLEMA D'ENGINY

Aquest dibuix representa un jardí. Quina ruta haurà de seguir el públic perquè entri per A i surti per B, segueixi tots els racons sense passar dues vegades pel mateix lloc i sense que es creuin mai.

Solució a l'ESCALA NUMÈRICA:

SALT DE CAVALL

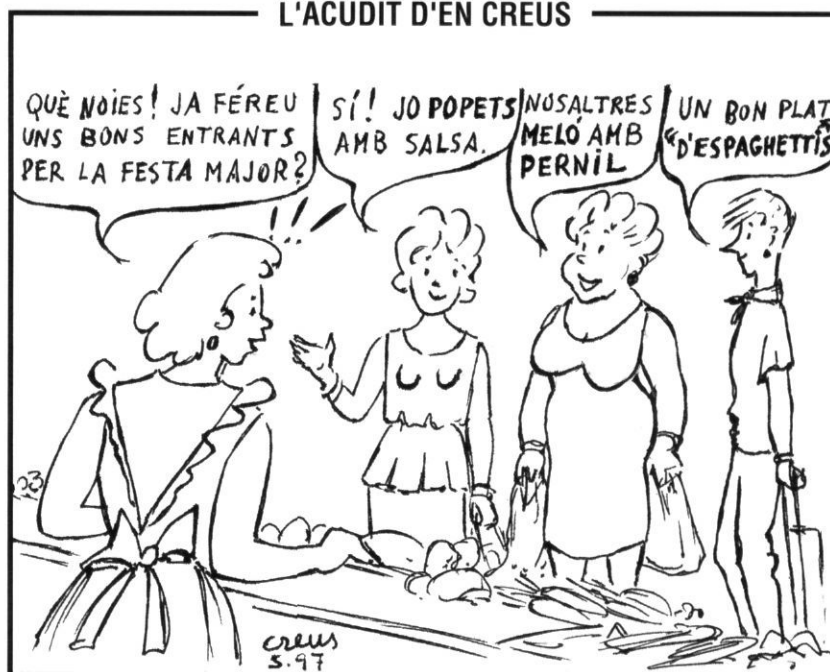
Començant per la síl·laba on assenyala la fletxa, i fent el moviment del CAVALL als escacs, trobareu un refrany català.

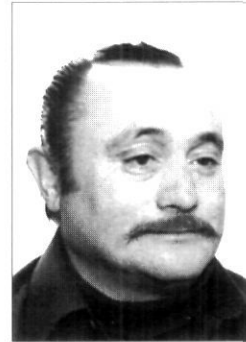
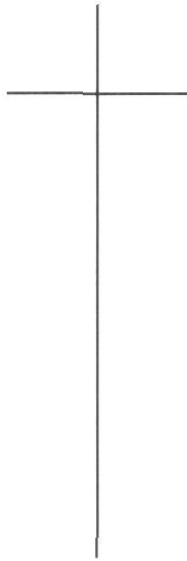
El	mig	gua	an,
Sant	és	Na	i
per	ral	Jo	nyat
	per	ral	dal.

Solució al SALT DE CAVALL, per P. R.:

El ral guanyat per Sant Joan, és ral i mig per Nadal.

L'ACUDIT D'EN CREUS

Vint-i-cinquè i tercer aniversari

Joan Bertran i Cortés
Joan Bertran i Pujol

*La família no els oblida i agraeix els tingueu presents
en el record i en l'oració.*

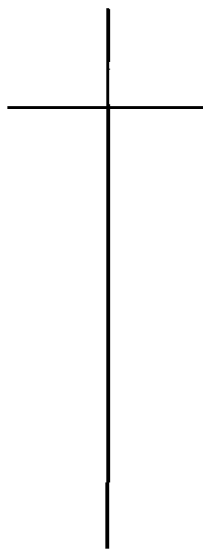
Agramunt, setembre de 1997

La IMATGE d'aquest mes correspon a un grup d'alumnes dels Hermanos. Els alumnes de primera fila porten una mena de pitet amb una lletra que, en conjunt, forma les paraules "Viva España". De la foto, excepte que està feta al pati del col·legi del Raval de Puigverd, a mitjan dels anys deu, no en sabem res més. Per això agrairíem que els amables lectors ens fessin arribar qualsevol mena d'informació.

La caLa i SeRa.

*Senyor, m'heu mirat amb tendresa,
somrient el meu nom heu cridat;
mon vaixell he deixat a la sorra,
prop de Vós cercaré un altre mar...*

(Del Mar de l'eternitat)

Preguem a Déu per

Ramon Pla i Ballarà

VIUDO DE ROSA ARTIGAS MUNELL

qui lliurà l'ànima al Senyor el dia 29 d'agost de 1997,
a l'edat de 76 anys.

E. P. R.

*Els seus apenats: nora, Maria; néta, Cristina; cunyades,
Teresa, Emília i Anna; nebots, cosins i família tota us agraïm
les mostres de condol rebudes i la vostra pregària.*

AGRAMUNT, agost 1997

Grup Municipal Socialista d'Agramunt

la lluerna

En un clima com el nostre amb tants contrastos de temperatura l'arribada de la tardor és un alleujament però també el retorn a la quotidianitat que no ens presenta més novetats de les que ja sabíem. No podem ignorar el que veiem i el que ens fan saber els col·laboradors de les coses de casa nostra. Precisament en una conversa que manteníem amb un bon amic del grup ens va explicar el resultat de la seva passejada pel poble. Es lamentava de l'estat de peces arquitectòniques que formen part del nostre patrimoni urbà. Concretament es dolia de l'aspecte abandonat que mostren els dipòsits, lloc atalaiat que tants records li evocaven però que, ens deia, ni la font que hi raja no té desguàs acondiciat. També esmentava el cas dels safarejos on difícilment s'hi pot accedir per la desídia que hi ha en els seus voltants. Igualment, en arribar al pont de ferro, va haver de fer marxa enrera per la deixadesa que denotaven tots els contorns. Tan bones remembrances que li evocaven i com havien acabat aquelles anades i vingudes per les vores del canal!

No totes les revelacions acaben aquí. Uns dies després de la conversa explicativa de l'aspecte descarat que els nostres governants municipals tenen del comú ens explicava una jove criatura que en els seus jocs amb els companys de colla, quan s'apropen a córrer pels dipòsits del carrer Castell, s'espanten de l'estat ruïnós que tenen les instal·lacions que no són tancades sinó obertes al públic. Millor que no hi vagin, podrien prendre mal. La foto que ho il·lustra al marge prou que ens ho mostra. A més, no gaire lluny d'aquí trobem la muralla que mostra una constant degradació i l'equip de govern sense donar-hi solució.

Quan aquestes línies surtin a mans dels lectors no sabem quin rumb hauran pres les obres de la plaça Fondandana perquè l'oposició tan sols vam rebre una informació protocol·lària sense posteriors explicacions del que es pretén, però pel resultat que fins ara hem comprovat no creiem que s'hi hagin lluit massa. Aquesta obra com algunes que aquests dies hem pogut veure per altres llocs del poble formen part de les ajudes que la Unió Europea concedeix als municipis que s'acullen als fons europeus de desenvolupament

rural (FEDER). Si no és l'Ajuntament qui les finança totalment, aquest sí que pot intervenir en l'adaptació a uns projectes adequats a les necessitats dels seus ciutadans i molt ens sembla que no s'ha interpellat a cap implicat per les conseqüències de les obres. Si bé entendríem que, en segons quins casos, cal fer només cas dels tècnics en els aspectes urbanístics, sí que en altres no ens desmentiran des de l'equip de govern que no saben aprofitar les ofertes desinteressades de col·laborar en un millor reordenament de l'estètica urbanística. Ho diem perquè sabem que hi va haver la proposta de crear en els dipòsits, zona pública de l'entramat urbà, un espai decorat amb creacions escultòriques que serien una mostra externa de *Lo Pardal*, una mena de *Pardal Parc*, i encara és hora que es faci cas a la suggerència d'en Guillem Viladot. Ara, pel que hem pogut saber, l'artista ha preferit col·locar les seves peces en un turó de propietat particular allunyat del nucli del poble encara que proper per poder anar a veure'l a peu. Animeu-vos i visiteu-lo i us adonareu com lamentablement no s'ha sabut conjuminar una noble idea amb la poca sensibilitat dels qui regeixen l'Ajuntament.

Per acabar us volem explicar, una vegada més, i ja són unes quantes, que ja són massa, que el **grup socialista** ha demanat en els plenaries que s'adoptin solucions a l'autèntica plaga de coloms que s'han establert en les nostres teulades i terrasses, no havent rebut cap resposta per combatre'ls. Conseqüències de tanta brutícia que escampen: canaleres tapades i inundacions per obstrucció, amb defecacions i cossos morts que ho tapen completament. Per què no els interessa el tema? Alguna solució s'haurà de buscar! Que ens en facin cas: consulteu qualsevol expert en tractament d'invasions d'aus! La gent ho agrairà!

Foto: Grup Socialista

El dipòsit del carrer Castell amenaça ruïna. Ho saben les autoritats municipals?

L'Ajuntament informa

Comissió de Govern, 1-7-1997

LLICÈNCIA D'AUTOTURISME

S'acordà concedir al Sr. Agustí Gili i Pampalona, la llicència municipal pel canvi de vehicle destinat a Servei d'Autoturisme, marca FORD, matrícula L-2171-AC, amb la llicència núm. SIS (6), advertint a l'interessat que haurà de proveir-se dels permisos necessaris dels organismes competents, previ el pagament dels drets d'Ordenança corresponents.

FESTES LOCALS 1998

S'acordà fixar els dos dies de la Festa Local per a 1998, pels nuclis de població que s'indiquen, així com les dates següents:

Agramunt	4 i 7 de setembre
Almenara Alta	31 de juliol i 1 d'agost
Donzell d'Urgell	14 i 22 d'agost
Mafet	5 de setembre i 3 d'octubre
Montclar	24 i 25 de juliol
Les Puelles	1 d'agost i 5 de setembre

CERTIFICACIONS

S'aprovà les següents certificacions:

– De les obres de reposició de les tanques de la Ronda dels Comtes d'Urgell, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Blanco Rovira, S.A., per un import d'1.000.000 ptes.

– De les obres dels accessos a Almenara Alta, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa M. y J. Gruas, S.A., per un import d'1.968.182 ptes.

– De les obres d'infraestructura de suport a l'àrea comercial, 2ª fase, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa M. y J. Gruas, S.A., per un import de 4.022.784 ptes.

– De les obres d'execució de la reforma del CEIP Macià Companys d'Agramunt, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Ledeco, S.A., per un import de 4.115.880 ptes.

– De les obres d'enderroc i reconstrucció de la Galeria de Ntra. Sra. dels Dolors del Cementiri Municipal, lliurada per l'Arquitecte Municipal, i executades per l'empresa Construccions Fons, SCL., per un import de 2.294.530 ptes.

V CONCURS DE PINTURA DONZELL D'URGELL

Es va prendre l'acord de concedir una subvenció de 40.000 ptes. al nucli agregat de Donzell d'Urgell, amb motiu del V Concurs de Pintura, les quals seran a càrrec del vigent pressupost de 1997.

TOPOGRAFIA

S'acordà contractar l'empresa SERVITOP, SL., la realització de les fotografies aèries, en color, del terme municipal d'Agramunt, als efectes de procedir a la seva posterior restitució i disposar de la documentació topogràfica a escala 1/500. Tanmateix, s'aprovà la despesa que ascendeix a la quantitat de 464.000 ptes., que seran a càrrec del vigent pressupost.

REGIDORIA DE FESTES: FESTA MAJOR 1997

Ens plau manifestar la nostra complaença per la nombrosa assistència de públic a tots els actes de la nostra Festa Major, i pel respecte i civisme que en tot moment han imperat en la mateixa, això ha comportat un lluit ambient festiu del qual ens cal felicitar.

Agraïm la col·laboració efectuada pels següents comerços i entitats:

Perfumeria Rosa Maria Torres, Ferreteria Ca l'Escolà, Instal·lacions Riera, Impremta i Llibreria Isidre Marsà, Gestoria Feixa, Impremta i Llibreria Gaspar Vicens, Magatzem Cots, Caixa del Penedès, Relletgeria Josep Pla, Bar Esport, Electricitat Albareda, Caixa de Pensions, Hotel i Restaurant Blanc i Negre, Torróns Roig, Relletgeria Llagunes, Hotel i Restaurant Kipps, Joan Jové i Solé, Indústries Balasch S.L., Gruconsa, Forn Esmatges, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Excma. Diputació i el Consell Comarcal de l'Urgell.

LLICÈNCIES D'OBRES

Isabel Parellada i Vilella, per a la reforma i rehabilitació d'un local destinat a acadèmia. C. de Sant Joan.

Francesca Salmeron i Martínez, per a la redistribució interior de la planta primera de l'habitatge unifamiliar. C. del Raval de Puigverd.

Rosa Talavera i Molleví, per a engrandir la porta d'un cobert i repassar la teulada. C. de la Carabassa.

Isabel Parellada i Vilella (Busy Bee School), per a dues connexions d'aigua. C. de Sant Joan.

Jaume Areny i Solà, per a engrandir el menjador i enrajolar el terra del pis. Plaça de l'Hospital.

Joaquim Ribalta i Pampalona, per a fer una tanca a la part del davant de l'hort. Partida Colomina.

Ricard Bertran i Puigpinós, per a arrebossar la paret interior del garatge i fer una paret mitgera, pavimentar el terra i desplaçar la porta d'entrada. C. dels Batedors.

Obres Col·legi Públic "Macià Companys".

ROTECNA, S.A., per a pavimentar el davant de les sis naus existents i la part del darrera de la primera nau i de la nau petita. C. Camí Vell de Tàrrega.

Miquel Huguet i Puig, per a l'ocupació de la via pública. C. Don Pere de Gomar.

Josep Maria Mitjavila i Morà, per a canviar les teules malmeses i encadellar la teulada. C. de Santa Esperança.

Emili Vicens i Creus, per a repassar la teulada, enrajolar la cuina i canviar el mobiliari. C. de la Capella.

Antoni Vidal i Boleda, per a augmentar l'alçada d'una paret del terrat i arreglar el terra. C. del Molí Vell.

Carme Trepai i Pla, per a enrajolar el segon pis de la casa, renovar la cuina i canviar la banyera de l'habitació de bany. C. de Sió.

Magdalena Balcells i Balagueró, per a pavimentar un pati, fer-hi un desguàs, canviar una biga del terrat, enrajolar el terra del mateix i treure el balcó de la façana per a fer-hi una finestra. Plaça de l'Om.

Antònia Farreny i Cucurull, per a arreglar la teulada. Plaça de la Dula.

TECMA, SL, per a realitzar moviments de terra. Polígon Industrial.

R.R.M.M. de la Immaculada Concepció, per a canviar la porta d'entrada al pati, dues finestres exteriors, per a enrajolar el terra, les parets i fer la instal·lació elèctrica d'una aula i enrajolar una cambra de bany. C. d'Àngel Guimerà.

Gerard Canosa i Marquilles, per a la connexió d'aigua. C. de Jaume I.

Àngel Triginer i Fernández, per a canviar la porta del garatge i les finestres de la primera i segona planta. Av. d'Agustí Ros.

Pere Solé i Buireu, per a arrebossar i pintar la paret lateral d'un pati interior, i per a pintar la façana de la casa. Ctra. de Cervera.

Ramon Solé i Miralles, per a la construcció d'una llar de foc, fer un finestral, enrajolar el terra i allargar una paret. C. Camí de les Planes.

Antoni Esteve i Ingla, per a arrebossar les parets de l'interior d'uns baixos. Av. de Marià Jolonch.

Josep Guinovart i Bertran, per a la connexió d'aigua. C. de Sant Joan.

Joan Jové i Solé, per a gual permanent. C. del Clos.

Ramon Romeu i Folguera, per a reformar la cuina, l'habitació de bany, arrebossar envans i enrajolar el terra de l'habitatge. C. del Pont de Ferro.

Rafael Lombardo i Molina, per a enrajolar la cuina de casa. Av. d'Agustí Ros.

Vulcanizados Ibarz, S.A., per a folrar amb planxa metàl·lica la façana del taller i pintar-la. Ctra. de Tàrrega.

Marçal Rovira i Vilalta, per a enrajolar la cuina i canviar el mobiliari. Urb. Verge dels Socors.

Josep Fitó i Vicens, per a canviar la porta del magatzem. Av. de Marià Jolonch.

Josepa Puig i Fitó, per a enrajolar la terrassa de la casa, canviar bigues i col·locar uns metres de xapa de compressió per a reforçar un trespol. C. de Sant Joan.

Lluís Bertran i Puigpinós, per arreglar el trespol de la terrassa

de la casa i arrebossar i pintar la façana. Ctra. d'Artesa de Segre. Ramon Palou i Pérez, per a arreglar la cuina. C. de la Vilavella. Ramon París i Solé, per a enrajolar el garatge. C. de l'Ensenyament.

Josep Maria Guixé i Farreny, per a enllosar una part de la façana de la casa. Av. dels Esports.

Dolors Mas i Guàrdia, per a refer la teulada, estucar les parets i posar canaleres. "Mas d'en Palau".

Miquel Torres i Batalla, per a fer una habitació de bany. Ctra. de Mafet.

IBASAN, S.A., per a la connexió d'aigua. Polígon Industrial.

Marcel·lí Pampalona i Peralba, per a gual permanent. C. de la Comtessa Aurembiaix.

Ramon Serra i Bertran, per a fer la vorera del darrera de casa. Rda. dels Comtes d'Urgell.

Andreu Farràs i Borrell, per a fer la vorera del darrera de casa. Rda. dels Comtes d'Urgell.

NÍNXOLS CEMENTIRI

S'acordà concedir el dret funerari, previ el pagament dels drets d'ordenança corresponents, del nínxol següent:

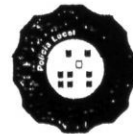
Titular: ROMAN OMEDES I PUIG

Nínxol núm.: 1 - Galeria de Santa Teresa.

S'acordà concedir el canvi de nom del dret funerari del nínxol núm. 15 de la Galeria de Sant Ramon del Cementiri Municipal, del Sr. Nadal Raichs i Moset a la Sra. Raichs i Padullés, previ el pagament dels drets d'ordenança corresponents.

AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

Polícia Local:

a partir d'ara, per a qualsevol cas d'emergència o problema de circulació podeu trucar al número de telèfon següent:

Tel. 970 23 43 94

En horari d'oficina:

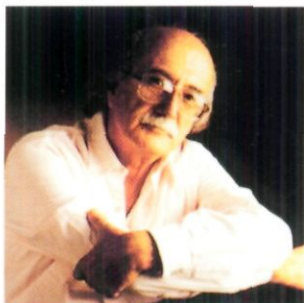
Tel. 39 07 96

Fira del Torró:

per a qualsevol informació podeu telefonar al número següent:

Tel. 39 00 57

per Guillem Viladot

Ultramemòries

Capítol IX

L'auto

En un principi, la família Viladot només disposà de dos automòbils: el de l'oncle Josep M. i el de l'oncle Emili. El primer era un Ford "T" que conduïa lo Tonet per portar l'oncle, que era metge, a passar visita pels pobles veïns. Amb prou feines el vaig conèixer, aquest oncle, que morí quan jo encara era molt petit. Diuen si era tan intel·ligent que sabia llegir els enciclopedistes francesos en versió original, i tan autoritari que tractava tothom com uns servents seus. Un capellà que exercí a la parròquia, s'encuriosí pels senyors Diderot i D'Alembert que no podia llegir perquè els seus llibres eren inclosos en l'*Index Librotum Prohibitorum* del Vaticà. La solució va ser que l'oncle fes una lectura en veu alta i el capellà es limitaria a escoltar. Una vegada, aquest oncle arribà a ser diputat a la Diputació de Lleida i durant la campanya electoral va prometre un peó caminer per cuidar la carretera de Ribera Avall. A la primera sessió plenària, quan li tocà el torn d'ús de la paraula, l'oncle demanà la concessió del peó que havia promès. Se li negà. Al segon torn d'ús de la paraula, quan ja portava tres hores dedicades a par-

lar de la por com a origen de les divinitats, el president de la Diputació li preguntà quan acabaria el discurs. L'oncle contestà que quan se li concedís el peó caminer. El ple li va adjudicar immediatament. L'altre oncle, l'Emili, era viatjant de teixits i anava pel món amb un cotxe Renault i una maleta. La seva especialitat eren les visites als sastres als quals encolomava qualsevol roba gràcies a la seva extraordinària simpatia i a l'habilitat per explicar anècdotes, a més de l'oferta secreta que feia de les últimes novetats franceses de roba interior de senyora que, malgrat ser feta a Sabadell, constituïen exemples clars de forta procacitat. Quan havia de visitar el poble i voltants, ens ho feia saber enviant un telefonema. El pare ens reunia i anàvem a esperar l'oncle per la carretera de Puigverd. L'arribada era presidida per un núvol de pols. En veure'ns s'aturava i ràpidament ens feia pujar a l'auto. Com que per regla general venia al bon temps, el cotxe anava sense capota. La impressió de la velocitat era tan forta que ens posàvem a cridar i a gesticular. Una vegada ens va veure tan entusiasmats que no parà fins a Balaguer. Adoràvem l'oncle Emili. En una ocasió em va fer seure a la seva falda i em deixà agafar el volant. Vaig estrenar una nova dimensió de vida que depassava els carros, les tartanes

i les atzembles. A la nit, a l'hora de sopar, jo em delia d'estar vora seu. En tenia prou si li podia tocar un dit i guaitar-lo de perfil. El sopar gairebé sempre acabava parlant de política. M'embadalia sentir-lo parlar de Lerroux de qui explicava coses entre terribles i divertides que jo no entenia ni poc ni gaire, com per exemple allò de "hay que levantar el velo a las novicias y elevarlas a categoría de madres...". El pare ho disfrutava i se'n reia. La mare s'entristia i, amb qualsevol excusa es retirava i compensava amb jaculatòries les consignes revolucionàries del polític radical. Els mesos d'estiu que tancaven els col·legis, l'oncle deixava la seva família al poble. El seu fill Antoni i jo érem molt amics, a més de cosins, i me'n vantava perquè feia bonic tenir un parent de Barcelona. En una ocasió, m'ensenyà un peu i vaig adonar-me que hi tenia sis dits. Potser aquesta circumstància disposà la motivació per la qual es convertiria en el cirurgià de peus de més renom a Europa. Jo tenia dues germanes, la Carme, la Pina, i un germà, molt petit, en Jordi. El cosí Antoni, tres: la Fina, la Montserrat i la Mariona, i molt més tard en Ramon. Aquestes eren nenes molt primes, gairebé transparents. Jo mai no esternudava davant i prop seu per por a fer-les caure.